

РІК LIX, Ч. 7-8 ЛІПЕНЬ-СЕРПЕНЬ — 2002 — JULY-AUGUST № 7-8, VOL. LIX

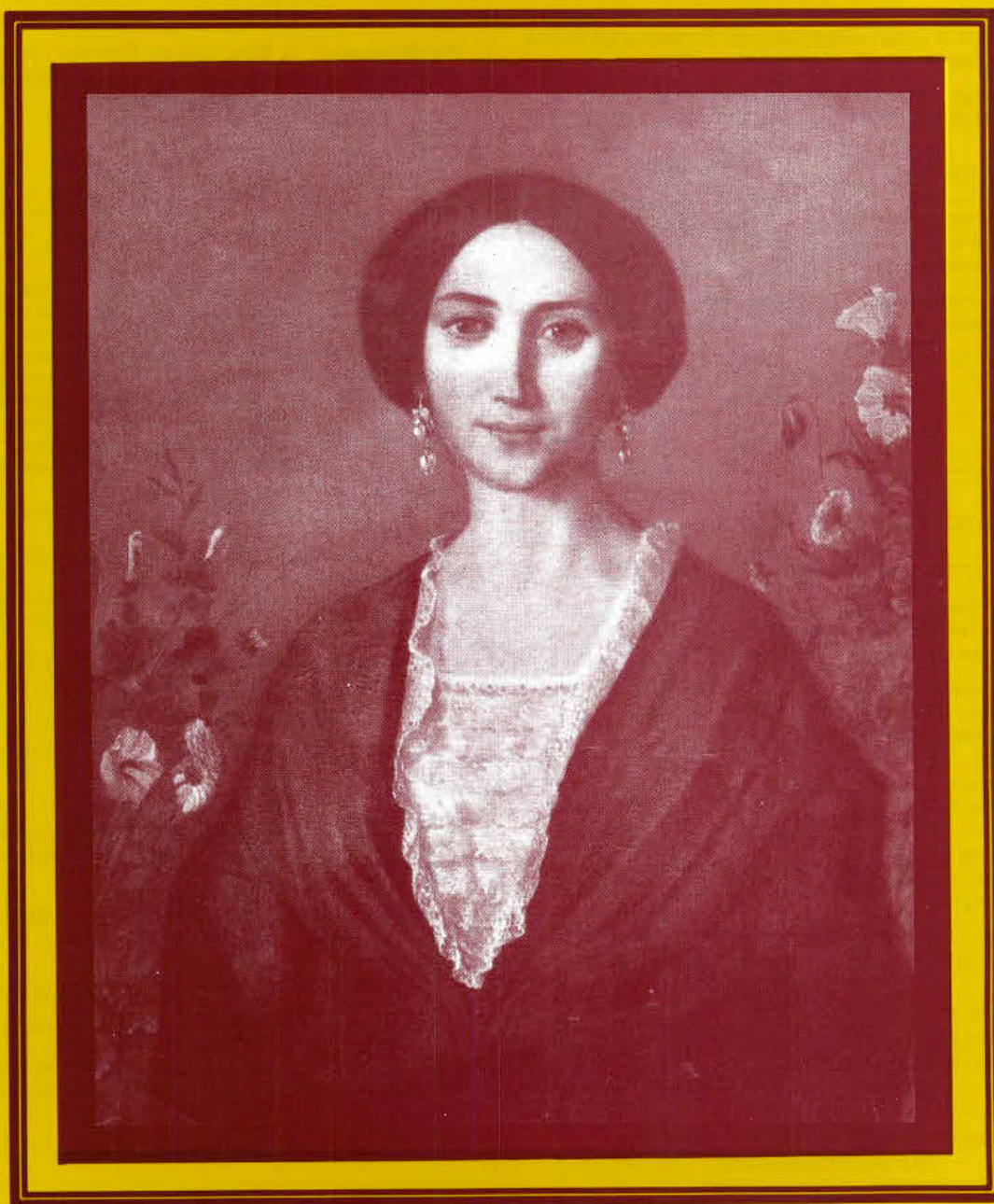
НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК LIX ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч. 7-8

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Оксана Думанська
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США
Для членів СУА ..... \$ 25.00
Для інших передплатників ..... \$ 30.00
Поодинокое число ..... \$ 3.00
В країнах поза межами США ..... US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LIX JULY-AUGUST № 7-8

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Oksana Dumansky
Kateryna Nemyra — Press
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members ..... \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy ..... \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Привіт Архієпископа кардинала Любомира Гузара.	1
Галина Король, Катерина Немира. XXVI Конвенція Союзу Українок Америки.	1
Наталія Дужик. Не бійтесь заглядати у словник.	13
Our Life	
From the Desk of the President.	15
Tamara Stadnychenko. XXVIth UNWLA Convention (Part II).	17
Marta Tarnawsky. Book review.	20
Martha Bohachevsky Chomiak. Revisiting Cossack Glory.	21
Daria Pokotylo Byrd (Obituary).	22
Діяльність округ і відділів.	23
Відійшли у вічність.	26
Добродійство.	29
Нашим дітям.	34

На обкладинці: **А. Мокрицький.** Портрет невідомої. 1835 р.
Історія українського мистецтва.
Том 4, книга перша.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріялів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріялів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріяли і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріялів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріяли просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторові".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2001 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні *Computoprint Corp.*, 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
БЕРХОВНЕ АРХІЄПІСКОПСТВО

БЕРХОВНИЙ АРХІЄПІСКОП

Львів, 26 вересня 2001 р.
прот. № Р 2001/384

До Хвальної Організації
Союзу Українок Америки

Високоповажані Пані!

75-ліття існування Союзу Українок Америки - це знаменна дата у житті нашої американської української спільноти.

За ці роки українське жіноцтво в Америці засвідчило велику організаційну здібність на користь самих жінок і подиву гідну щедрю благодійну діяльність для потребуючих і на терені США, і поза їх межами, головню в Україні, і то вже від самого початку існування Вашої організації.

Бажаю в імені нашої Церкви висловити Вам найвище признання та вдячність за все здійснене Вами добро.

Як завдаток Божої нагороди за увесь Ваш благородний труд, уділяю Вам, Вашим родинам та всім, кому служите, своє Архієрейське благословення.

Благословення Господне на Вас!

+ Любомир
+Любомир

XXVI КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Що три роки в одному з міст Америки, де існують округи, відбувається Конвенція. Конвенція у Сарасоті була першою в історії організації підготована Відділом СУА.

На Конвенцію з'їжджаються делегатки, щоб переглянути, оцінити зроблене, накреслити пляни на майбутнє, висловити подяки найбільш активним і старанним та вибрати з-поміж себе достойних кандидатів на керування цією найбільшою жіночою організацією у США на наступні три роки.

"ВІТАЄМО ДЕЛЕГАТОК І ГОСТЕЙ КОНВЕНЦІЇ" – такий напис зустрівач прибулих на летовищі міста Сарасоти на Фльориді 24 травня, куди з'їхались делегати округ і відділів, щоб взяти участь у XXVI Конвенції СУА. За висловом голови СУА Ірини Куровицької, "XXVI Конвенція пройшла так сонячно і тепло, як сонячним і теплим є підсоння Фльориди"... Слід сказати, що це немала заслуга членок 56-го Відділу СУА ім. М. Рудницької, які повністю взяли на себе обов'язки господинь. Вони, на чолі

з головою Конвенційного комітету Тетяною Сілецькою, вітали прибулих до готелю "Гаятт". Регістраційна комісія, під головуванням заступниці голови 56-го Відділу Роксоляни Яримович провела велику працю за кілька місяців перед початком Конвенції, а в день реєстрації радо уділяла потрібні інформації.

Чотири дні приємної, але напруженої праці пролетіли так швидко, як чайки над побережжям морським... Уже у перший день, 24 травня, відбулося засідання Головної управи СУА.

Передконвенційна програма, яку підготувала і провела Мотря Воевідка-Слоневська, заступниця голови у справах зв'язків, дала гарний діловий початок, чотириденній праці. Доповідачами вечора були старший політичний радник Поли Добрянської Давид Крамер та представник Посольства України в США д-р Ярослав Войтко, які виголосили доповіді: "Сьогоднішній стан в Україні" та "Економіка України". На думку д-ра Крамера приязнь двох держав – США і України – зумовить повну демократизацію в незалежній Україні. А д-р Ярослав Войтко зазначив, що Україна не повністю використовує можливості контактів з Америкою і порівняно з іншими державами, дістає невелику допомогу. Наші союзники з гідністю та знанням справи узяли участь у дискусіях з політиком і дипломатом. Ставлячи питання союзники демонстрували свою обізнаність з політичними проблемами України та нюансами політики США що до України. Було заторкнено питання "торгівлі жінками," коли, в пошуках праці, українські жінки потрапляють в трагічні ситуації. Як зазначив д-р Войтко, новий закон, затверджений у 2001 р., передбачає сувору кару для тих, хто нелегально вивозить жінок з України. Всі запити були висловлені змістовно і коректно, а недовгі вступи до них були інформативні і виважені. Закінчився вечір дружніми дискусіями і обміном думками при легкій перекусці та вині.

Наступний день 25 травня був зворушливим і сердечним, але також сповненим напруженої праці. Зранку біля залі, де мала проходити Конвенція, зібрались всі учасники. При вході присутніх з хлібом і сіллю на вишитому рушнику, зустріла член Конвенційного комітету Оріся Свистун, голова 56-го Відділу у Норт Порті. Урочисто до залі входили голови округ, вносячи знамена та встановлюючи їх за столом

XXVI Конвенція СУА. Прапороносці Уляна Кекіш-Солоденко і Рома Кекіш-Гречинська.

президії. Голова Конвенційного комітету Тетяна Сілецька відкрила XXVI Конвенцію СУА. Вона привітала учасників, гостей та бажала успіху у праці. "Нехай обереги наших попередниць помагають нам", – сказала вона. Висловлюючи пам'ять і жаль з приводу трагічних подій 11 вересня під час хвилинової мовчанки союзники внесли американський прапор. Зворушлива церемонія запалювання конвенційних свічок викликала у багатьох спогади про минулі Конвенції, про роки спільної праці на добро української справи. Заповнена вщерть зала (близько 300 осіб) виконує під акомпаньямент інж. Олександра Лазора український і американський славні та славень СУА. Молитву проводить заступниця голови Марія Томоруг. Голова СУА Ірина Куровицька проголошує відкриття XXVI Конвенції СУА. Голова Реєстраційної комісії Роксоляна Яримович проголосила число зареєстрованих делегаток. Голова СУА Ірина Куровицька ствердила правосильність нарад та провела схвалення порядку нарад, який був прийнятий без змін. Вона запросила до Почесної президії Почесну голову СУА Анну Кравчук, голову СФУЖО Оксану Соколик, членок Союзу Українок України Світлану Кочергу, професора Валентину Борисенко, Почесних членів СУА Марусю Бек, Ірину Кашубинську, Лідію Крушельницьку. Відтак відбувся вибір ділової президії, до якої увійшли: голова Марта Данилюк, заступниці Неоніля Лехман і Іванна Мартинець та секретарки Іванна Головата, Уляна Сось і Віра Боднарук. Ведуча

Урочисте відкриття XXVI Конвенції. Екзекутива СУА. Ліворуч А. Максимович, Н. Цвях, О. Фаріон, М. Томоруг, І. Куровицька, І. Ратич, А. Кравчук, С. Геврик, М. Слоневська, І. Стецьків, І. Чабан, Н. Шмігель, М. Пазуняк, (відсутні М. Пеленська, Л. Більовицук, К. Івасишин).

сесією Марта Данилюк ознайомила присутніх з правильником Конвенції.

Після щирих слів привіту та радісних зустрічей, подиву гідне вміння тих, хто провадив працю Конвенції, швидко і впевнено перейти до важливих організаційних питань. Д-р Іванна Ратич і Ольга Тритяк, хоч Почесні членки СУА, не сиділи в президії, бо очолювали комісії. Вибрано Комісію для перевірки протоколу XXV Конвенції СУА, схвалено Резолюційну, Статутову та інші комісії. Виступ голови Ірини Куровицької, був звітом про пророблену працю, про поповнення новими 5 віділами, до яких залучилась молодь, зокрема і новоприбулі, про важливі проекти СУА, які дістали підтримку всього членства, як-от: "Молоко і булочка наймолодшим школярам України" та видання не відомих досі листів Лесі Українки. Фінансовий звіт подала скарбник Надія Цвях. Вона докладно зупинялася на всіх моментах, пов'язаних з веденням "фінансового господарства СУА" і давала чіткі та змістовні відповіді на питання. З повідомленням про працю Контрольної комісії виступила д-р Іванна Ратич, яка приділила спеціально час для питань, пов'язаних з пресовим фондом та важливістю підтримки видання журналу "Наше Життя". Після докладних обговорень виступів членів Екзекутиви делегати проголосували за прийняття звітів.

Під час полуденка делегати мали нагоду оглядати прекрасну колекцію моделей мережаного одягу, виготовленого мисткинею Іреною

Родзикович. Під супровід фортепіяної музики (інж. Олександр Лазор) модельки М. Білинська, Л. Білоус, В. Боднарук, М. Бойсюк, Л. Інграм, Х. Кізіма, І. Криницька, Х. Лазор, Н. Лехман, І. Петрик, С. Родзикович, У. Сось, Калина і Джефрі Томсон, Т. Ван Меггелен, М. Яримович, О. Зінич, добре упорались зі своїм завданням. Панове М. Бойсюк та В. Боднарук радо допомагали при показі, яким керувала Лариса Шпон.

Після обіду Ірена Чабан, голова проекту "Спадщина Лесі Українки", представивши гостю з України – директорку музею Лесі Українки у Ялті Світлану Кочергу, розповіла про успішне завершення першого етапу праці над цим проектом та запросила спонзора проекту д-р Іванну Ратич представити книжку "Листи так довго йдуть". Перші примірники були запропоновані учасникам і гостям Конвенції. Світлана Кочерга розповіла про працю з листами з архіву Лесі Українки, віднайденого в Празі та подякувала союзнякам за допомогу.

Голова Номінаційної комісії Надія Савчук (голова Окружної Управи Нью-Йорку) прочитала список кандидатів до нового складу Головної Управи і Контрольної комісії, після чого було проведено вибори. Присутні привітали оплесками всіх новообраних, а особливо Ірину Куровицьку, якій союзнянки довірили головування на повторний термін, тим самим високо оцінивши її працю. (Імена новообраних членів Управи надруковані в червневому випуску "Нашого Життя").

Нововибрана Управа СУА. Ліворуч Н. Шмігель, Х. Мельник, М. Слоневська, М. Полянська, К. Івасишин, Н. Цвях, Х. Ярема, О. Фаріон, С. Геврик, І. Ратич, І. Куровицька, М. Томоруг, М. Пазуняк, М. Данилюк, І. Стецьків, К. Немира, О. Тритяк, Л. Закревська, (відсутні І. Ганкевич, М. Грибович, В. Бачинська).

З огляду на те, що все проходило згідно з програмою, залишений час використано для висловлення різних побажань делегаток.

Святковий бенкет провадила Роксоляна Яримович. Голова СУА запросила Почесну голову СУА Анну Кравчук провести запряження нововибраної Управи, яке відбулося святково. Голова Ірина Куровицька виступила зі святковим словом, в якому підкреслила великі почини СУА за 75 років існування. Оксана Фаріон, заступниця голови у справах культури, вручила нагороду ім. Лесі і Петра Ковалевих професору Валентині Борисенко. Голова СУА Ірина Куровицька, за схваленням Конвенції, надала Почесне членство Лідії Гладкій, Лідії Магун, Лесі Гой, Теодозії Кушнір, Надії Савчук та Іванці Шкарупі за працю в організації. Голові СФУЖО Оксані Соколик за громадську працю.

Делегатів та організаторів Конвенції посланнями привітали ієрархи українських церков, Президент США Джордж Буш, Президент України Леонід Кучма, лідер "Нашої України" Віктор Ющенко, голова СКУ Аскольд Лозинський, голова Союзу Українок України Лілія Григорович, численні українські громадські організації, тим самим підтверджуючи важливість праці СУА. Голова СФУЖО привітала присутніх, розказала про працю СФУЖО і подякувала за надання Почесного членства в СУА.

Приємною хвилиною бенкету було оголошення, що наша незмінна добродійка Лідія

Фіцалович подарувала 5,000 дол. на подальшу успішну працю організації.

Після офіційних промов музична програма розпочалася хоромим співом 56-го Відділу СУА, диригент Любов Добровольська-Інграм. У концерті виступила також співачка Калина Чолган. Наприкінці бенкету від Конвенційного комітету та 56-го Відділу голова 56-го Відділу Оріся Свистун вручила переобраній голові СУА у подарунок кришталевий молоток.

В неділю 26 травня після Літургій, які відправили: о. А. Красульський в греко-католицькому обряді, о. протопресвітер М. Борисенко та о. В. Немира в православному, союзники започаткували сповнений насиченої праці день. Заслухавши звіти Комісії перевірки протоколу XXVI Конвенції СУА, делегатки розпочали працю над Статутом, яку провадила д-р Іванна Ратич. Кожен пропонуванний пункт зміни чи доповнення до статуту розглядався докладно і виважено. Пропозиції щодо зміни англійської назви СУА, зміни терміну праці між Конвенціями з трьох років до чотирьох тощо, обговорювались при активній участі всіх, хто бажав висловитись. Відхилені були всі пропозиції.

Організаційний панель, що його провела Софія Геврик, заступниця голови в організаційних справах, при співучасті Роми Гайди, Христини Іжак та Мар'яни Заяць, проходив насичено і цікаво, особливо коли йшлося про майбутнє організації, перспективи залучення нових членів, введення комп'ютерного зв'язку.

Семінар "Занечищення довкілля впливає

Пресовий семінар. Зліва І. Чабан, Т. Стадниченко, А. Максимович.

Директор Музею Лесі Українки в Ялті Світлана Кочерга.

на здоров'я", що його вела д-р Христина Дурбак, став завершальним, у праці, проведеній делегатами в цій частині програми.

Короткий полуденок був використаний для відзначення округ і відділів та вручення Грамот членкам за 50 років праці СУА. Виповнений спогадами, мальовничими образами та ідеями виступ Почесної членки СУА, учасниці Конвенції 1932 р., славної Марусі Бек підсилив емоційне піднесення учасників та гостей Конвенції і був одним з тих моментів, які запам'ятаються назавжди.

Проведені в другій половині дня семінари суспільної опіки (Надія Шмігель, Анна Мацелінська та Ірена Репчук-Далесіо), музейний (Марійка Пазуняк, Марія Томоруг і Софія Геврик), стипендійний (Люба Більовщук) та пресовий (Ірена Чабан, Тамара Стадниченко, Анна Максимович) викликали жваве зацікавлення всіх учасників Конвенції. Шкода було, що семінари проходили в один час, бо делегатки старались потрапити на кожен і не пропустити жодного повідомлення, інформації, поради. Наприклад, у семінарі суспільної опіки мова йшла про проблеми усиновлення дітей з України і потребу докладної інформації про перебування усиновлених дітей в нових родинах, про їх долю і про форми допомоги старшим. У роботі стипендійного семінару велику увагу приділялось організації пересилання стипендій. Під час роботи музейного семінару учасники говорили про поповнення фондів як фінансових, так і експозиційних, про важливість праці союзнок у зборі коштів на побудову музею.

Організаційний семінар. Зліва С. Геврик, М. Томоруг.

*Стипендійний семінар.
Зліва Л. Більовщук, Г. Савицька.*

*Семінар суспільної опіки.
Зліва А. Мацелінська, Н. Шмігель. І. Далесіо.*

Нововибрані Почесні членки СУА. Зліва О. Соколик, М. Томоруг (вручала грамоти), Л. Гладка, Л. Гой, Л. Кушнір (отримувала грамоту матері Т. Кушнір), Л. Магун, Н. Савчук.

Турботою і великим розумінням значення видання "Нашого Життя" відзначались виступи на пресовому семінарі. Тематика журналу, поповнення Пресового Фонду, обговоренням проблем, з якими доводиться зустрічатися редактору при виданні журналу – ось те, над чим працювали союзнянки в ці години.

Наприкінці семінару була приємна несподіванка: членка 103-го Відділу Маруся Зарицька передала від відділу 500 дол. із запискою "На славу нашого журналу, а нам на радість". Також голова 83-го Відділу Стефанія Косович склала від відділу 500 дол. на Пресовий Фонд.

Цікавим був виступ гості з України, професора Валентини Борисенко про проблеми утвердження українства в Україні, про підступну і приховану політику руйнації духовності українського народу. "Якщо культура етносу гине, – це втрата всього людства. А відсутність глибоких знань історії та культури сприяють скорому асиміляційному процесові, що досі відбувається в Україні", – сказала професор. Цю гостю представляла культосвітня референтка СУА Оксана Фаріон.

А ввечері екскурсія до Норт-Порту і родинне прийняття членками 56-го відділу СУА з цієї місцевості. У релігійно-культурному осередку ім. св. Андрія гостей привітали вином і легкою закускою. Голова осередку Роман Малюк побажав делегаткам великих успіхів для добра України. Голова 56-го Відділу Оріся Свистун та голова СУА подякували за гарну гостину.

"Конвенційна гостина" чекала на гостей в залі української католицької церкви "Входа в

храм Пресвятої Богородиці". Смачна вечеря та ще прекрасний концерт з участю членок 29-го відділу з Чикаго (Л. Олексюк, Н. Масник, В. Джулинська, музичний керівник О. Покорна), ансамбль "Мелодія" 56-го відділу (О. Пастернак, Л. Інграм, У. Стадник, З. Филипович, бандуристка Р. Стецьків-Лонж, керівник Л. Інграм). Голова округи Дітройт Н. Гевко вміло і дотепно читала гуморески Гриця Зазулі. Це був короткий відпочинок і можливість познайомитися з тими, хто взяв на себе відповідальність бути господарями XXVI Конвенції СУА і доклав, справді, великих зусиль для її успіху.

З привітом від господарів гостини звернулася Марія Наваринська, а Ірина Куровицька висловила почуття всіх делегаток і гостей, сказавши слова подяки господарям. Відбулася також лютерія, яка фінансово допомогла провести Конвенцію.

Після вечері, оглянувши чудову церкву, запроєктовану св. п. архітектором З. Городиським, гості повернулись до готелю.

Понеділок 27 травня розпочався семінарами: архівним (Ольга Тритяк) та виховним (Катерина Івасишин). Виборами зв'язкової для віддалених відділів провадила Марія Одежинська. Зв'язковою вибрали Уляну Глинську. На спільному засіданні зачитали привіт від Почесної Голови Союзу Українок України Атени Пашко. Пленум вмістив повідомлення про фінанси, зроблене Надією Цвях, та надзвичайно цікаву і корисну доповідь Оксани Ксенус "Чому СУА мусить дотримуватися закону Ай-Ар-Ес".

Праця Конвенції наближалась до кінця.

Учасниці нарад. При мікрофоні д-р І. Ратич.

Голова Резолюційної комісії Ірена Чабан прочитала резолюції, які після короткого обговорення були прийняті одностайно.

Слово знову взяла новообрана голова СУА Ірина Куровицька, яка поділилася роздумами про пляни на наступну каденцію і ще раз подякувавши делегатам, гостям та членам Конвенційного комітету, націлила учасниць на подальшу працю у "рідних" відділах. У частині "Внески і пропозиції" виступила велика кількість делегаток з побажаннями, розповідями про досвід округ і відділів, хвилюючими словами спогадів та подяк. О 1 годині оголошено закриття XXVI Конвенції СУА. Союзнянки роз'їжджалися по домівках, щоб ознайомити всіх членок з рішеннями Конвенції, отриманими порадами та інформацією. Востаннє обмінювалися вражен-

нями, адресами, заходили до мистецької крамнички під керуванням Люсі Герасимів, при участі відділів СУА з Філядельфії, Клівленду та ін.

Дай, Боже, їм сил і наснаги, бо їх праця та праця їх попередниць впродовж 77 років стала невід'ємною частиною духовного розвою, зразком збереження традицій українського народу, прикладом відповідальності перед далекою Батьківщиною. Честь та хвала всім українським жінкам-союзнянкам, які, продовжуючи працю славних своїх попередниць, докладають зусиль, щоб світ став кращий, а Україна та її народ міцніли.

Галина Король,
відповідальна за пресу XXVI Конвенції СУА.
Катерина Немира,
пресова референтка Головної Управи СУА.

Учасниці нарад. Перший ряд, ліворуч А. Кравчук, С. Кочерга, В. Борисенко, Л. Крушельницька.

1. Урочисте відкриття Конвенції. Голови віддалених Відділів. Ліворуч Л. Йолдас (27-ий Відділ, Пітсбург), Х. Бойко (3-ій Відділ, Фінікс), Г. Маренін (107-ий Відділ, Сан Гозе).
2. Н. Гевко. 3. Музейна крамничка. Зліва О. Стадник, Л. Гарасимів.
4. Зліва Голова СУА І. Куровицька, Почесна голова СУА А. Кравчук (бенкет).
5. Х. Дурбак (семінар екології). 6. Учасниці нарад. 7. Голова Конвенційного комітету Т. Сілецька.
8. Зліва В. Борисенко, О. Фаріон (культурно-мистецький семінар). 9. Р. Яримович (ведуча бенкетом).
10. О. Ксенос (Парляментаристка СУА). 11. М. Одежинська. (Відповідальна за вечір в Норт-Порті).
12. М. Бойсюк, М. Яримович (показ мережаного одягу).
13. Ансамбль "Мелодія" (56-ий Відділ). Ліворуч О. Пастернак, А. Інграм, У. Стадник, З. Филипович, Р. Стецьків-Лонж (вечір в Норт-Порті).
14. Ліворуч Л. Олексюк, Н. Масник, В. Джулинська, при фортепіано О. Покорна (вечір в Норт-Порті).

Передконвенційне засідання Конвенційного комітету.

*Ліворуч Л. Гарасимів, Г. Король, Н. Лохман,
У. Сось, М. Наваринська.*

О. Свистун, І. Куровицька, Л. Бабій.

Ліворуч Т. Сілецька, І. Головата, В. Боднарук, С. Малюк, Н. Іванчук, Р. Яримович, М. Томоруг, О. Свистун.

І. Куровицька (при мікрофоні) дякує Конвенційному комітетові.

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНКИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЛІДІЯ ГЛАДКА

Я є членкою Союзу Українок Америки упродовж 50 років.

1950 р. була засновницею 33-го Відділу СУА у Клівленді, Огайо.

З моєї ініціативи почалося будівництво пам'ятника Лесі Українці у Клівленді, Ог. Пам'ятник виконав Михайло Черешньовський.

У 1955 р. ми переїхали до Нью-Джерзі.

Була головою 28-го Відділу СУА, влаштовувала виставки українських малярів в Американському Музеї в Ньюарку, співпрацюючи з Мирославою і Святославом Гординськими.

Була головою Округи Нью-Джерзі.

У 1974 р. вибрана до Головної Управи СУА, де обіймала посаду заступниці голови СУА.

Була членкою Управи Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Згодом була представником СФУЖО до ООН (НДЖО).

Була членкою Українського Музею в Нью-Йорку.

У 1999 р. виїхала на сталий побут до Майямі, Фл. Тут стала членкою 17-го Відділу СУА, та була вибрана секретаркою і музейною референткою Відділу.

Готувала доповіді на імпрези, які влаштовував 17-ий Відділ СУА.

Номінована Почесною членкою 28-го Відділу СУА в Ньюарку і Нью-Джерзі, Почесною членкою Округи Н.Дж. і Почесною членкою СФУЖО.

Лідія Гладка

ОЛЕНА-ЛЕСЯ ГОЙ

Я народилася в селі Бонарівці на Лемківщині, Ряшівського повіту 11 жовтня 1926 р. в родині будівельного контрактора Константина Станчака і Катерини з Голєїв.

У таборі ДП поблизу Мюнхену я належала до пласту і до юнацтва ОУН. Після приїзду до Америки ми осіли в Чикаго, де працювала та вчила мову. 1955 р. приїхали до Нью-Йорку тому, що чоловік Петро мав бажання стажуватися у Колумбійському університеті.

До 1-го Відділу СУА я вступила у 1957 р. і відразу стала кореспонденційною секретаркою. У Відділі було 38 членок. Я поставила собі за мету розбудувати Відділ і довела його кількість до 95 членок.

Кільканадцять років писала протоколи у Відділі, була на посадах пресової референтки, заступниці голови, головою Контрольної комісії і 10 років головою Відділу. З моєї ініціативи Відділ почав брати участь у фестивалях поблизу церкви св. Юра. Я започаткувала святкування традиційної "Просфори 1-го Відділу", Відділ почав замовляти Богослуження під час річних зборів, що

практикує і до сьогодні. Під цю пору маю звання “Почесна голова 1-го Відділу СУА”.

Моя праця в Окрузі СУА Нью-Йорку.

Я є членом Управи Округу від 1975 р. на різних посадах. Кільканадцять років буда протоколярною секретаркою, 5 років головою Округу, 5 років заступницею голови Округу, понад 5 років була головою Контрольної комісії. З моєї ініціативи почали святкувати “Засвічення традиційної ялинки”, декілька років я ставила ялинку на балконі домівки СУА із написом “Ялинка присвячена політичним в’язням України” і т. д. У шістдесятих роках я брала участь у однотижневих фестивалях в Армор Голі. Була заступницею голови святкування 75-ліття СУА в Нью-Йорку і зголосилася на протоколярну секретарку.

За моєї каденції на посаді голови Округу, відсвяткували 50-ліття Округу та видали Ювілейну книжку Округу. Зараз ношу звання “Почесна членка Округу”.

У Головній Управі СУА.

Одна каденція – член Статуткової комісії, одна каденція – член Контрольної комісії, два рази – голова Номінаційної комісії СУА, на двох Конвенціях в Нью-Йорку була головою реєстраційної комісії, була делегаткою XII Конвенції СУА, була делегаткою СУА на Конгресі СФУЖО в Торонті.

Моя праця в громаді.

Я є членом Організації Оборони Лемківщини 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку, 16 років була членом Крайової Управи ООЛ і 13 років виконувала функцію протоколярної секретарки в Крайовій Управі ООЛ, нагороджена Почесною грамотою. Член Комітету з будови церкви св. Юра в Нью-Йорку, член Комітету зі святкування 1000-ліття Хрещення України. 17 років викладала в школі Товариства “Самопоміч” в Нью-Йорку (суботня школа). Була в Управі Об’єднаних Організацій міста Нью-Йорку та на посадах протоколярної і кореспонденційної секретарок. Під цю пору я є також в Управі Об’єднаних Організацій міста Нью-Йорку. 5 років була секретаркою 195-го Відділу УНСоюзу. 24 роки працюю, як директор бюро Фондації УВУ. Працювала 25 років у Ситі-Коледжі Нью-Йорку на посаді асистента. На посаді протоколярної секретарки член Комітету для відзначення 75-ліття о. Патрікія Пашака. Протоколярна секретарка і член Комітету святкування 25-ліття Єпископа Василя Лостена.

Цього року минає 45 років, що я їх віддала моїй улюбленій організації – Союзу Українок Америки.

Разом з чоловіком Петром виховали двоє дітей – Миросю і Юрія. Маю внука, який народився 2 квітня 2002 р.

Олена-Леся Гой.

Нагородження Грамотами подяки за ведення “Світлички”. Зліва: Х. Мельник, Л. Калін, І. Шкарупа, І. Якимович, І. Куровицька, Н. Гевко, Н. Цвях, А. Рак, К. Іванишин, М. Нукас.

ЛІДІЯ МАГУН

Членкою 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку я стала у 1952 р. У Відділі керувала різними референтурами: імпресивною, культурно-освітньою, пресовою. Була заступницею голови Відділу, головою Контрольної комісії, а згодом 20 років головою Відділу – у 1979-1982 рр. і від 1987 р. до сьогодні.

Нагороджена срібною відзначкою СУА, номінована Почесною головою Відділу. Мені пощастило очолювати 1-ий Відділ і довести його до відзначення 75-ліття заснування із 75 членками та стовідсотковим виконанням усіх зобов'язань перед Головною Управою.

В Окружній Управі також обіймала посади кореспонденційної секретарки, пресової референтки, заступниці голови Округи, голови Контрольної комісії. У 1982-1985 р. була головою Округи Нью-Йорк, наділена Почесним членством Окружної Управи.

Я доклала багато зусиль влаштуванню Першого Жіночого Конгресу, який відбувся у 1932 р. в Станиславові, а також провадила “Веселий вечір” з участю усіх відділів Округи, у якому членки мали добру нагоду заізнатися у товариській атмосфері.

Мені вдалося заохотити дочку Ларису Магун-Гурин брати участь в імпрезах Окружної Управи. Співаючи на концертах, вона ніколи не приймала гонорарів і сама оплачувала акомпаньатора.

Син д-р Ігор Магун допомагав упродовж двох років референтці суспільної опіки Округи, ведучи “Медичну пораду”, а від 1995 р. дописує до журналу “Наше Життя”.

Членкою Українського Музею я стала від часу його заснування та підтримую весь час Музей фінансово.

Упродовж 50 років я присвятила багато уваги і праці Союзові Українок Америки.

Лідія Магун

Наталія ДУЖИК

НЕ БІЙТЕСЬ ЗАГЛЯДАТИ У СЛОВНИК

(КУЛЬТУРА СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ)

(Закінчення. Початок у ч. 5)

Використання того чи цього мовного засобу, попри інші чинники, визначається змістовим навантаженням. Створюючи текст, автор, на нашу думку, повинен керуватися порадою О. Потєбні: „Все, що зупиняє увагу на самому слові, будь-яка не тільки неясність, але помітна незвичайність його відволікає увагу від змісту. Лише прозорість мови дає змісту можливість діяти легко, сильно, художньо”. Це правило не цілком справедливе для мови красного письменства, де уява витворює найнесподіваніші художні образи, щоб якнайповніше втілити авторський задум. Мова ж публіцистики повинна бути точною, доступною для розуміння, не переобтяженою додатковими значеннями та надто складними зворотами. Не відповідає цим вимогам такий приклад з київської газети: *Ми повинні сприяти впровадженню української мови в усі сфери нашої держави.*

Попри всю неоригінальність цієї думки, звернімо увагу на небажаний супровідний зміст. Спершу відповімо на запитання: що дієвіше – *сприяти впровадженню чи впроваджувати?* Звичайно,

впроваджувати. Коли йдеться про власний гаманець, ніхто не скаже: *Директор повинен сприяти підвищенню моєї зарплатні, а тільки Директор давно вже повинен підвищити мені зарплатню*. Отже: *Ми повинні впроваджувати українську мову в усі сфери життя нашої держави*. (До речі, чи можна впроваджувати українську мову в суспільні сфери інших держав, скажімо Білорусії чи Угорщини? Безсумнівно, займенник *нашої* також зайвий). Пропонуємо такий зразок: *Ми повинні впроваджувати українську мову в усі суспільні сфери (української держави)*.

Ще одна вада сучасних текстів – багатослів'я. Наприклад: *Святий Микола став якби національним Дідом Морозом – Чудотворцем, який приносить дітям не тільки подарунки, але й здоров'я, а ще добрі чисті високі думки та побажання*. Не будемо сперечатися, що приносить святий Микола дітям (подарунки, здоров'я чи... думки, побажання). Кожен по-різному уявляє чудотворця і його дари. Цікавить інше. Чи став Микола (Миколай?) своєрідним національним символом (чи то Дідом Морозом), що уособлює щедрість людської вдачі, здійснення дитячих мрій та чудотворне зцілення від невиліковних хвороб. Зрозуміти це важко. Зокрема заважає загадкове *якби*, у якому легко впізнається російське *какбы*. Тепер про *добрі чисті високі думки*. Очевидно, що *добрі думки* не обов'язково є *високими*, але *високі думки* є завжди *добрими*.

Ці означення узгоджуються за змістом. Але чи потрібний тут прикметник *чисті*? Хіба *добрі, високі думки* можуть бути *брудними, негідними*?

У цій статті ми розглянули типові неправильні слововживання, що їх можна легко уникнути за допомогою словників, та мовних порадників. Уважаємо, найкращим висновком-порадою є слова Максима Рильського:

<i>Не бійтесь заглядати у словник: Це пишний яр, а не сумне провалля, Збирайте, як розумний садівник,</i>	<i>Достиглий овоч у Грінченка й Даля, Не майте гніву до моїх порад І не лінуютьесь доглядать свій сад.</i> (4. с. 74)
---	---

Пам'ятаймо, що ставлення до рідної мови, знання її засобів виявляє рівень освіченості і культури людини, є показником її суспільного статусу.

ЛІТЕРАТУРА

- Антоненко-Давидович Б. Як ми говоримо. – К., 1970.
Івченко М.П. Культура української мови. – К.: Т-во „Знання” УРСР, 1963.
Коваль А.П. Про культуру української мови. – К., 1961.
Бабич Н.Д. Основи культури мовлення. – Львів, 1990.
Бабич С.П., Михно І.Л., Пустовіт Л.О. та ін. Універсальний довідник-практикум з ділових паперів. – К., Довіра, 1997.
Головащук С.І. Українське літературне слововживання. Словник-довідник. – К., 1995.
Єрмоленко С.Я., Єрмоленко В.І., Ленець К.В. та ін. Новий російсько-український словник-довідник. – К., 1996.
Єрмоленко С.Я. Нариси з української словесності: стилістика та культура мови. – К., 1999.
Караванський С. Секрети української мови. – К.: УКСП „Кобза”, 1994.
Караванський С. Практичний словник синонімів української мови. – К., 1993.
Караванський С. Російсько-український словник складної лексики. – К., 1998.
Коваль А.П. Ділове спілкування. – К., 1992.
Культура мови на щодень. / Уклад. Н.Я. Дзюбишина-Мельник, Н.С. Дужик, С. Я. Єрмоленко та ін. – К.: Довіра, 2000.
Культура слова. – Вип. 10 – 55-56. – К., 1976 – 2000.
Культура української мови: Довідник / За ред. В.М. Русанівського. – К.: Либідь, 1990.
Муромцева О.Г., Жовтобрюх В.Ф. Культура мови вчителя. – Харків, 1998.
Непийвода Н. Сам собі редактор: Порадник з української мови. – К., 1996.
Пономарів О. Культура мови. – К., 2000.
Словник-довідник з культури української мови / Уклад. Гринчишин Д. та ін. – Львів, 1996.
Словник синонімів української мови: В 2 т. – К., 2000.
Тараненко О.О., Брицин В.М. Російсько-український словник. Сфера ділового спілкування. – К., 1996.
Фразеологічний словник української мови: В 2 т. / Уклад. В.М. Білоноженко та ін. – К., Наук. Думка, 1993.
3. Синявський О. Норми української літературної мови. – Стейт Каледж, Па, 1967.
4. Рильський М. Вибране з творів, Мюнхен, 1965.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LIX

JULY-AUGUST 2002

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

This month, dear readers, I would like to share with you an English translation of the speech I delivered at the XXVIth UNWLA Convention Banquet in Sarasota, Florida. It was an honor to be re-elected President of the UNWLA and it is a privilege to continue serving our organization in this role.

Dear delegates and guests of the XXVIth UNWLA Convention!

With this Convention we conclude the 75th anniversary celebrations commemorating the founding of the Ukrainian National Women's League of America.

As re-elected President of the UNWLA, I would like to thank the delegates for their vote of confidence. The newly elected National Board and I will continue to work to make this organization as remarkable and as bright as it has been in our past.

I am proud to announce that the newly elected National Board includes some interesting young members. Christina Jarema is the granddaughter of the second UNWLA president, Julia Jarema. Treasurer Melania Hrybowich is a new member of the UNWLA and has assumed a tremendous responsibility within the organization. Marta Jarosewich, who once held the position of the chair of the Ecology Committee, has agreed to chair this important committee once again. For the first time in the history of our organization, a woman from the so-called "Fourth wave" has been elected to the Executive Committee. She is Kateryna Nemyra, our new Press Chair. With so many young new members on the National Board, comes a guarantee of a long and productive life for our organization.

Their active presence in the UNWLA's National Board provides hope that other young women will follow in their footsteps and help build our organization and the programs that serve the needs of men, women, and children around us and around the world. Our programs, both near and far, will be on everyone's agenda.

Today we thank the Almighty for all the generosity that He has bestowed upon our members and upon our organization in the past 75 years. We also bow our heads to our predecessors -- Julia Jarema, Helen Lotocky, Lidia Burachynsky, Ivanna Rozankowsky and others that contributed to the growth of the organization.

Dear members, I thank you for your financial contributions in supporting the projects that have helped make our organization what it is today. Together we will be participants in building the future of the UNWLA so that we can pass on to future generations something special and unique.

Each Branch in our organization is its smallest and most important nucleus, and Branch members play a vital role in disseminating and implementing the decisions made at UNWLA conventions. This is a vital part of growth in every organization.

In the past 75 years, the organization has lived through hard times and has flourished. There are many accomplishments we should be proud of and I would like to mention just a few of these. The first is The Ukrainian Museum in New York City, founded by the UNWLA for the benefit of the Ukrainian Community. It all started with an exhibit in 1927 in Hotel Astor. It was the first time that the American public was formally introduced to Ukrainian artifacts and the public was so impressed that the women of the UNWLA realized that exhibitions of this kind presented an opportunity to inform others about their enslaved motherland.

Branches and Regional Councils began holding similar exhibits in every major city where they lived. In 1933, the UNWLA participated in the World's Fair in Chicago, in the Ukrainian Pavilion. For this exhibit the UNWLA acquired new artifacts from Ukraine. When the UNWLA opened its museum, these treasures were featured. Our members continue to support the Ukrainian Museum in every way possible, including financially. To

celebrate the 25th anniversary of the Ukrainian Museum, UNWLA members, Branches and Regional Councils sent generous contributions. The Regional Council of Ohio donated \$ 25,000 and the Regional Council of Philadelphia donated \$20,000. Today, all of us are waiting for the new Museum building to be constructed.

Another outstanding accomplishment of the UNWLA was organizing and hosting a World Congress of Ukrainian Women in 1948. This action provided Ukrainian women with the incentive to form the World Federation of Ukrainian Women's Organization. Today we are proud that the WFUWO has grown into a powerful body that encompasses many organizations in the Diaspora. The organization enjoys consultative status at the United Nations, and we can be proud that UNWLA members were instrumental in achieving this. UNWLA members also represent the WFUWO at the UN.

Another historical point worth mentioning is that the UNWLA was founded a few years later than Soyuz Ukrainok of Ukraine. The history of the two organizations is very similar. Both were incepted from "Zhinocha Hromada". In 1917, the Zhinocha Hromada in Lviv became Souz Ukrainok, and in New York in 1925, the Zhinocha Hromada that was founded in 1918 became the first UNWLA Branch. This Branch is still in existence and is very active.

From the beginning, both organizations addressed similar needs of women, children, family, education and charity. There was especially a great interest in teaching children the Ukrainian language and Ukrainian tradition, and in giving them a religious upbringing. After the fall of the Soviet Union, Ukraine's Soyuz Ukrainok was reformed. The UNWLA became its partner in sponsoring many programs and projects.

Another endeavor worth mentioning is the wide scope of UNWLA publications; a long list of books published by the UNWLA can be found in the Convention Book. The latest addition to our collection is the publication of *Lysty tak dovho idut* sponsored by Dr. Johanna Ratych. While in Prague, Dr. Ratych learned of 16 boxes of Lesya Ukrainka's correspondence. She decided that this treasure should be published by the UNWLA. Author Svitlana Kocherha worked on the project and finished the task in time for us to present the published book at this convention.

The UNWLA also sponsored former *Our Life* editor Ulana Starosolska's book *Narysy, intervii's i esseyi*, writings from *Our Life* magazine. Work on the history of the UNWLA continues; soon, it will be published in the English language.

Our Life magazine will celebrated its 60th anniversary in 2004. Preparations for commemorative festivities should begin as soon as possible. To allow the UNWLA to continue publishing the only Ukrainian women's magazine in existence for so many years, your financial support is very important.

Thanks to the literary elite in Ukraine we are able to receive many interesting articles about women that have contributed much to Ukraine and its people. In the past, historians did not give them proper recognition because they were women. Now we have access to archives that allow us access to material long hidden, and the women of today are learning about the work of women in earlier years. We had queens, heroines that gave their lives for their country, women in academia, writers, poets and many others that merit our attention. Should we not learn about them and be proud that we have such remarkable ancestors.

The UNWLA's "Milk and Roll" program for the youngest school children in Ukraine, which started with the UNWLA's 75th anniversary celebration, will continue. At this time we would like to pay tribute to the Regional Council of Detroit for their royal contribution for this project in the sum of \$19,000.

The UNWLA has helped Ukrainians throughout the world. Today we direct our help to the needy in Ukraine – grandmothers, victims of Chornobyl, sick and disabled people and people stricken by natural disasters such as the floods in Zakarpattia.

Our Scholarship program has reached many and has made a tremendous difference in many lives. There is a saying in Ukrainian: "Education. Water will not wash it away, fire can not destroy it, and robbers will not steal it. It is the best gift that one can receive."

Fifty years of UNWLA archival material has been sorted and sent for safe keeping to the Immigration History Research Center at the University of Minneapolis, MN. This was a very important part of UNWLA work during the first term of my administration, and we are indebted to Olga Trytiak, our archivist, and her co-workers for their work.

What can be more satisfying than good health. Health and environment play vital roles in our existence, and in 1996, the UNWLA Ecology Committee was formed to address these important issues. Unfortunately, our members did not find this topic interesting and this is disappointing and somewhat surprising. People around the world are concerned about what they eat, the kind of water they drink, and the air they breathe. Shouldn't we be too?

In reading the history of our organization, I am struck by the years of generous service our members have

given to make the world a better place. I would like to read for you a passage written by an unknown author that describes members of our organization: "A wise woman who was traveling in the mountains found a precious stone in a stream. The next day she met another traveler who was hungry, and the wise woman opened her bag to share her food. The hungry traveler saw the precious stone and asked the woman to give it to him. She did so without hesitation. The traveler left, rejoicing in his good fortune. He knew the stone was worth enough to give him security for a lifetime. But, a few days later, he came back to return the stone to the wise woman. 'I've been thinking,' he said. 'I know how valuable this stone is, but I gave it back in the hope that you can give me something even more precious. Give me what you have within you that enabled you to give me this stone without hesitation.' Sometimes it's not the wealth you have, but what's inside you that others need. In my estimation it's a perfect description of our membership." Thank you!

XXVIth UNWLA Convention: A Comprehensive Report (Part II)

by Tamara Stadnychenko

The XXVIth UNWLA Convention Banquet was held on Saturday, May 25, 2002. At the banquet, guests were warmly greeted by Tetiana Silecka, president of the Convention Committee. Mistress of Ceremonies for the program was Roxolana Yarymowych who entertained everyone with a short history of Florida, including the story of Ponce de Leon, the Spanish explorer who came to Florida to seek the Fountain of Youth. According to Ms. Yarymowych, the Fountain of Youth was not discovered until Ukrainians came and settled in La Calabana – North Port.

Honorary President Anna Krawczuk was then called upon to recognize the new National Board and lead them in taking their oath of office. Newly re-elected President Iryna Kurowyckyj thanked delegates for giving her the opportunity of serving the organization for another term and shared with everyone her joy that the UNWLA had become a family tradition. Three of the newly elected National Board members are children or grandchildren of UNWLA leaders. The president then spoke about continuing the important work begun under her previous tenure. She also introduced to banquet guests the author of *Lysty Tak Dovho Ydut'* and the winner of the Kovaliv Prize for Literature -- Dr. Valentyna Borysenko. At the request of the president, Honorary President Anna Krawczuk led those assembled in toasting the 75th anniversary of the UNWLA and the XXVIth UNWLA Convention.

During the banquet, congratulatory letters from dignitaries across the country and around the world were read. Letters were received from Patriarch Lubomyr, Patriarch Filaret, Archbishop Antoni of the

Ukrainian Orthodox Church, Metropolitan Stefan Soroka of the Ukrainian Catholic Eparchy of Philadelphia, Archbishop Robert Moskal of the Ukrainian Catholic Church in Parma, President George W. Bush, President Leonid Kuchma, the World Congress of Ukrainians, the Ukrainian American Coordinating Committee, the Ukrainian Congress Committee, the National Council of Women, Governor Jeb Bush of Florida, Mayor of Sarasota Caroline Mason, UNA President Ulana Diachuk, President of the Ukrainian National Women's League of Ukraine Lilia Hryhorovich, Honorary President Atena Pashko, President of the Ukrainian Museum in New York City Olha Hnateyko, the Ukrainian American Veterans, and many other organizations too numerous to mention here.

A congratulatory statement from the WFUWO was delivered by Oksana Sokolyk, who invited everyone to the WFUWO's 8th conference, to be hosted in Toronto this year. President Sokolyk presented President Kurowyckyj with *Zi Skhodu Na Zakhid* (From East to West – Memoirs of an Ostarbeiter), a book by Antonina Demchyna, recently published by the WFUWO. Author Svitlana Kocherha read a warm message from Ukraine's former Prime Minister Viktor Yushchenko and presented President Kurowyckyj with a gift from the Verkhovna Rada – a medal commemorating ten years of Ukrainian independence.

Next came the formal presentation of the Petro and Lesia Kovaliv Prize for Literature to author Dr. Valentyna Borysenko for her book *Traditsii I Zhyttyedialnist' Etnosu*. The award recipient, a professor at Kyiv University, commented on the students she works with, "They have a cultural vacuum ... it is frightening ... My book is something that I hope will fill that vacuum and help them know who they are."

A musical program followed. The featured artists of the evening were mezzo-soprano Kalyna Cholhan-Boychuk, accompanied by Lubow Dobrovol'ska-Ingram, and the UNWLA Branch 56 Choir of

North Port, Florida. A closing prayer was offered by Rev. Mykhajlo Borysenko of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church in North Port.

Sunday morning began with Divine Liturgy celebrated in both the Ukrainian Catholic and the Ukrainian Orthodox rites. Guests and delegates then filed into the conference room to continue with scheduled meetings. At the beginning of the session, UNWLA President Iryna Kurowyckyj was presented with an engraved crystal gavel – a gift from members of the convention committee.

Once procedural formalities were completed, delegates were requested to discuss three proposed changes to the UNWLA bylaws. Branch 73 of Fairfield County, Connecticut had proposed that delegates consider whether annual branch meetings were needed and whether branch officers could be elected for two or three year terms with meeting schedules restructured accordingly. Several delegates voiced their objections to this proposal and the majority voted to leave the bylaw unchanged.

Branch 98 of Kerhonckson, NY proposed that the UNWLA convention be held every four years instead of every three years. It was also suggested that UNWLA members with family responsibilities found it difficult to convene during the Memorial Day Weekend. While several delegates supported the proposed change to hold the convention every four years, most opposed the change and voted against it. It was then proposed the Executive Board should consider changing the schedule of future conventions so that they would not conflict with the Memorial Day holiday.

The third bylaws change proposal was submitted by Honorary President Anna Krawczuk, who contended that the word "National" does not truly reflect the nature of the organization, is not an accurate translation from the organization's Ukrainian name, and often creates misconceptions about the organization's purpose. The proposed change was strongly opposed by delegates who objected on the basis of tradition and expense, and it was voted down.

Several "cosmetic" changes dealing primarily with legal or financial language were voted upon and passed. Another "language" question had to do with the inclusion of the editor of *Our Life* in the bylaws dealing with UNWLA office staff, with a particular objection by editor-in-chief Irena Chaban to the location and wording of the contract clause. It was deemed that this question would be addressed by the Executive Committee, which would then offer its recommendations on this matter.

Next on the agenda was a panel on organizational matters, chaired by Vice President Sophia

Hewryk. The first panelist was Roma Hayda (President, Branch 73, New England) who spoke on the theme of "The UNWLA and Tomorrow." Ms. Hayda focused on the importance of reviewing the organization's vision and goals as a step toward understanding what changes were needed to adapt to the needs of UNWLA members and the community they serve. Marianna Zajac (President, Central New York Regional Council) reported on Summit 2002, a meeting recently held by Ukrainian-American community leaders for the purpose of addressing and finding solutions to the pandemic crisis of dwindling membership. With respect to the UNWLA, Ms. Zajac suggested that we focus less on bonding and more on bridging -- that is, move away from the comfort zone of "people just like me" and move toward a more inclusive and more beneficial personal and organizational vision. The final panelist to speak was Christine Izhak (Vice President, Philadelphia Regional Council) who focused on Philadelphia's recent successes in attracting new members to the UNWLA and on the importance of branches supporting other branches in a spirit of mutual cooperation.

The final session of the morning was a presentation by Dr. Christina Durbak on air pollutants and their harmful effects, particularly on children and the elderly. Dr. Durbak's disconcerting statistics showed that we have become complacent about this issue and that we need to act quickly if air quality in our environment is ever to improve.

At the close of the morning session, guests and delegates gathered for a festive lunch break during which UNWLA members who had served the organization for twenty-five years or more were awarded special certificates of recognition. Branches with outstanding records of service were also awarded certificates of merit. Special awards were presented to branches whose contributions to Social Welfare projects, educational endeavors, and to the Scholarship program were also presented.

One of the highlights of the luncheon was a speech by founding UNWLA member Mary Beck, whose infectious humor made everyone laugh and whose emotional description of Ukraine's beauty and Ukraine's tragedies evoked empathetic tears. In her speech, Mrs. Beck saluted the Ukrainian woman as the undervalued and unappreciated warrior with the wisdom and the strength to be mother, teacher, and organizer, capable of overcoming any obstacles. At the end of her speech, guests and delegates saluted the organization's Grand Dame with a heartfelt "Monhaya Lita."

The afternoon session began with a presentation by Valentyna Borysenko, winner of the

Kovaliv Prize, who spoke on "Knowledge of Ukrainian Culture – National Self-Preservation." Professor Borysenko reported that ten years after gaining independence, Ukraine continues to suffer from an insidious russification process. She cited examples of how Russian-language television, books, magazines and newspapers, still permeate the visual and auditory landscape, and how this effects the self-esteem of young Ukrainians. A major problem in the country, according to Dr. Borysenko, is the attempts of the Russian minority to paint Ukraine as a poly-ethnic society where minority rights are routinely abused and repressed. Despite these problems, Dr. Borysenko stated that the future was not entirely bleak. "I work with youth," she said. "I see changes in the last five years. They are beginning to see themselves and feel themselves Ukrainian."

Late afternoon was filled with concurrent seminars and presentations by the Chairs of the Social Welfare Committee, the Scholarship Committee, and the Culture/Museum Committee. There was also a panel presented by Press Chair Anna Maksymowych and the editors of *Our Life*.

For Sunday evening, the convention committee had planned an excursion to the Ukrainian Village in North Port, home of Branch 56. Delegates and guests traveled by bus to St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church for light refreshments and an opportunity to view the church, the library, and the gift shop. The next stop was St. Mary's Ukrainian Catholic Church where everyone was treated to a delicious chicken dinner while enjoying an artistic program that combined local and visiting talent. After a warm welcome by Maria Navarynska, everyone settled down to a program of songs performed by Trio Pisnia (Branch 29 of Chicago) and Melodia (Branch 56) accompanied by Roma Stecki Long on the bandura. Humorous vignettes of Diaspora life were expertly presented by Natalia Hewko (President of Detroit Regional Council). There was also a lottery with many happy winners. A special surprise was the impromptu performance of Oksana Likhovid who played and sang a song she had composed as a tribute to Ukraine. President of Branch 127 of New York, Ms. Likhovid is a member of the "fourth wave" that many in the Ukrainian community are beginning to recognize as the great hope of our organizations. At the close of the festive visit to North Port everyone joined in singing "Ukraino, O Luba Nen'ko" and in thanking our hosts for their hospitality.

Monday's activities opened with concurrent seminars by Archives Chair Olha Trytyak and Education Chair Kateryna Iwasyshyn. Ms. Trytyak spoke about the progress being made in transferring

UNWLA archives to the Immigration History Research Center in Minnesota where they will be catalogued and safeguarded as valuable resources for historians, authors, scholars, genealogists and other research specialists interested in the wealth of ethnic history in the United States. Ms. Iwanyszyn spoke about changing trends in education and how new methodology can be adapted and applied to teaching Ukrainian children raised in this country.

Later that morning, a financial panel on "Why the UNWLA Must Adhere to IRS Laws" was presented by Nadia Cwiach and attorney Oksana Xenos. This was followed by a session during which convention resolutions were voted upon and formally accepted. (Additional information about the resolutions will be published separately).

President Iryna Kurowyckyj delivered an acceptance speech reflecting her commitment to continue serving the UNWLA with passion and integrity. Afterwards, delegates addressed miscellaneous matters and questions and the XXVIth UNWLA Convention was formally adjourned. The weekend ended with a farewell luncheon during which the convention committee was saluted for its magnificent work in organizing the convention in such pleasant and hospitable surroundings. A special tribute was also given to Mr. Yaroslav Kurowyckyj, as First Gentleman, for his staunch support of all UNWLA endeavors.

We would like to thank the following individuals and organizations for their invaluable assistance in making the convention a great success.

Sponsors

Orest and Lidia Bilous Family Foundation \$2,000
 Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union \$1,300
 Mrs. Stefania Babij \$1,000
 Mr. and Mrs. Ihor Hron \$1,000
 Dwojak Real Estate \$1,000
 St. Andrew's Religious and Cultural Center \$1,000
 Dr. and Mrs. R. Scott Thompson \$1,000
 Dr. and Mrs. Michael Holowaty \$500
 Mr. and Mrs. Bohdan Lechman \$500
 Mr. and Mrs. Roman Maluk \$500
 Mr. and Mrs. Myron Nawarynsky \$500
 The Silcecky Firm \$500
 Olha Pawliw & Anna Pawliw Mariani (in memory of Oksana Pawliw) \$500
 Mrs. Anna M. Voitovich \$500
 Dr. and Mrs. Michael I. Yarymovych \$500
 Dr. Bohdan and Professor Vira Bodnaruk \$300
 Guran Associates \$300

Benefactors

Mr. Wiaczeslaw Cetenko \$250
Children-Our Hope Foundation \$250
Dr, Maria Dycio \$250
Dr. and Mrs. Walter Gerent \$250
Mrs. Nadia Ivanczuk \$250
Mrs. Nadia Mandrusiak \$250
Meest America, Inc. \$250
Mrs. Myroslawa Nalywajko \$250
Sports Medicine & Rehabilitation \$250
LCDR Andrey & Judy Swystun \$250
Friends of Roman and Orysia Swystun \$225
Mr. and Mrs. Roman Marusyn \$200
Dr. and Mrs. Gerald Sydorak \$200
The Old World Restaurant \$150
Mrs. Hristine Holowaty-Schlesinger \$125
Mrs. Marta Holowaty-Garcia \$125
Mrs. Alexandra Holowaty-Hildebrand \$125
Mr. Jurij Holowaty \$125
Mr. and Mrs. Bohdan Wynnyczok \$115

Supporters (\$100)

Dr. and Mrs. Roman Alyskevych
Mrs. Helen Babchuk
Mrs. Maria Bojduj
Mrs. Vera Chreptowsky
Family Table Restaurant
Mr. and Mrs. Michael Harasymiw
Dr. and Mrs. Leonid G. Kamenetsky
Mr. Roman Kebus
Dr. and Mrs. Peter Lechman
Rev. and Mrs. Bohdan Lechman
Mr. Michael J. Lechman
Mrs. Halyna Porytko
Mr. and Mrs. John Sos
Dr. Nadia Sorokowski
Dr. Eugene Steckiwi
Dr. Bohdan and Oresta Tkaczuk
Mr. and Mrs. Roman Zyznomyrsky

Thanks are also due to the many people who contributed their time and creative talents to make the convention so memorable.

Books

Liudmyla Tarnashyns'ka. Sezon vichnosti: Literaturno-krytychni teksty. Zerna, Paris/Lviv/Zwickau, 2001. 127 pages. Reviewed by Marta Tarnawsky, University of Pennsylvania. Previously published in World Literature Today, Winter 2002. Reprinted here with permission of the author.

Liudmyla Tarnashyns'ka is one of the most active literary scholars of contemporary Ukraine. A journalism graduate of Kyiv State University, she also holds a doctorate in literature from the Ukrainian Free University in Munich. A long time editor in the department of criticism in the weekly *Literaturna Ukraina*, she is now a full-time scholar at the Shevchenko Institute of Literature of the National Academy of Sciences in Kyiv, and is the recipient of the 2000 Oleksandr Biletskyi Prize in literary criticism.

Sezon vichnosti (Season of Eternity) is but a small sample of Tarnashyns'ka's critical work, and contains reviews, articles, the author's interviews with various contemporary Ukrainian writers, and her interpretations of their work. Separate chapters are devoted to Lina Kostenko, the most prominent of the living Ukrainian poets; Valerii Shevchuk, Ukraine's premier novelist, whose work has been the subject of a

separate monograph by the critic; the poets Iryna Zhylenko, Vasyl' Herasymiuk, Teodoziia Zarivna, Vasyl' Makhno; the prose writers Nadiia Morykvas, V. Shkurupii, and others. *Tarnashyns'ka* also pays attention to Ukrainian writers and critics in exile who were (or still are) active in the West: she discusses the work of Sviatoslav Hordyns'kyi, George Luckyj, Ostap Tarnavs'kyi, and Larissa Onyshkevych. A few of the essays included have a polemical tone, especially the one in defense of feminist critics.

Sezon vichnosti was published by Ihor Trach, editor-in-chief of the Ukrainian literary journal *Zerna* and its literary book series, both of which are headquartered in Zwickau, Germany. In addition to Tarnashyns'ka's articles, the volume offers a preface by the publisher, an introduction by L'viv critic Stefaniia Andrusiv, and afterword by Iurii Vityash, and a bibliography of Tarnashyns'ka's published critical articles. Andrusiv characterizes Tarnashyns'ka's interpretative method as "dialogues with the writers," as a "text-mirror" which also reflects the author's own esthetic philosophy; Vityash underscores Tarnashyns'ka's complete independence from the remnants of Marxist-Leninist methods of criticism and her involvement in the conflict between existentialism and idealism. The author's own concluding article "Apolohiia vichnosti" attempts to explain the book's title, but this reviewer remains unconvinced; the title would be more appropriate for a volume of poetry rather than a book of criticism.

Revisiting Cossack Glory

by Martha Bohachevsky-Chomiak

Zaporizhzhia, has the usual trappings of all major Ukrainian cities – museums, monuments, squares, and parks. In addition, the city has two major historical attractions that are uniquely Zaporizhzhian. The order in which you name them defines your political priorities.

One is the Dniprohes, the grandiose hydroelectric station which Walter Reuther, who eventually headed one of the two major labor unions in America, helped build in the 1930. The station was to have ushered in an era of electrification that would ensure for the workers of Ukraine unlimited access to hydropower. Instead, the Dniprohes flooded and eliminated scores of villages, blocked the Dnipro River, and submerged the famed rapids that gave the Ukrainian Cossacks their name – za porozhtsi (those coming from beyond the rapids). Today in Zaporizhzhia, the list of shortages includes both water and electricity.

This same Dniprohes marked yet another step in the destruction of the Cossack stronghold on the island of Khortytsia, the site of Cossack glory, the locus of the Cossacks as epitomized by Taras Shevchenko, and allegedly, the largest fresh water island in the world. When Catherine II destroyed the Sich, subverting the very term Cossack into the opprobrious Tsarist detachments, the island reverted to being a fishing village for some, a symbol for others. The sandy soil and the introduction of the potato made Shevchenko utter one of his lapidary historical comments -- "And wise Germans are planting potatoes on the Sich".

In later years, the Soviets went one better than Catherine II's co-nationals. They designated the Khortytsia as a national park, not so much because that was where the last major sich was, but because the Cossacks were commoners who fought class oppression. It is somewhat comforting that since Ukraine became independent, the Cossack museum on the Khortytsia has been greatly expanded and its exposition brought more in line with historical truth. Today, there are many more visitors to the museum. The upgrading continues, residents are asked to move from the island, and the Cossack church on the island is to be rebuilt. A new bridge through the island will, hopefully, not threaten its ecological or historical profile, but simply ameliorate commuter traffic.

But the Khortytsia 's Cossack Museum pales before the solid grandeur of Sich: A National Club (Natsionalny Klub). Although technically a private

club, the premises are open to those with money and proper attire. Fronted by a striking hand forged six-foot fence that is softened by twining leafy ornaments, the buildings of "Sich" include grandiose outside huts, open kitchens, a little private summer pavilion, a rustic look-out tower, and a couple of aquariums and holding tanks for fish. The grounds taper off into the scrawny forest that now covers most of Khortytsia. You step over rocks, signs showing the road to Paris, Moscow, and the "shynok" bar, and a broken prehistoric steppe Baba or two, and finally reach the building that represents the might of the Cossack brotherhood.

Inside, both the spacious bar and the multi-leveled restaurant sport realistic peasant motifs, including cutouts of Taras and Natalka into which you plop your face for a memorial photograph. You can move further into history, go past the spacious billiard room to the dark and musty banquet room, with prehistoric cave drawings on its rustic whitewashed walls. Recessed black light makes the stick drawings glow. Should you desire to relax, before or after the hearty meal served in earthenware dishes, you can retire to the sauna, with or without company.

The new Sich is heavier, more solid and totally dedicated to male physical prowess within the externals of Cossack culture. It openly and unabashedly caters to the new upper and middle classes. It is an in-your-face challenge to laws and the sacred tradition. It exalts maleness, brawn, jolly good times with the fellows. Gals are thrown in as well – solid, good-natured matrons, with lovingly condescending smiles, with an "oh let them have their fun, what harm is there in having them let off some steam" attitude. More likely though, the fellows will have their fun with the long-legged earlier versions of the matrons who frequent the bar in closely rationed numbers.

The service is impeccable, soft and unobtrusive, quick and relaxing. It lulls you, especially after you read the first page of the menu instructing you that your drink is to be enjoyed for at least an hour before you order another one. Does this mark the replacement of the here-is-to-the-ladies-as-third-drink-in-so-many-minutes ritual that is a standard component of the three-martini lunch?

Given all this, is the new Sich a shell of the former or its kernel? Not a burning question and certainly not one debated on this island. Those who write about the Cossacks do not visit the new Sich. When told about the new structure, they bemoan the

violation of the historical space, even as I scoff at it from a feminist perspective.

And yet, these beefy, loud, nouveau-riche characters, haltingly trying to be suave billiard playing playboys by packing the gay 1890s and flapper 1920s and untrammled 1960's into one overcharged generation – these self-made youths may yet stumble into their own history. They have created a rowdy Sich, one that combines signs pointing to Paris as well as to Moscow, while at the same time fostering pride in ancestral might.

It so happened that a week or so after visiting the universities in Zaporizhzhia, I found myself in Lviv, that Piedmont of Ukrainian statehood, the defender of Ukrainian tradition. As usual, I took my walk through the old sections of town, reliving the historical events that took place in those buildings. My attention was drawn to a large new neon sign: Kinopalas. I did a double take. The Ukrainian national house, bought with painfully collected funds in the nineteenth century that served as a symbol of Ukrainian community power, is now a movie house. This is where Ukrainian independence was proclaimed in 1918, this is the heart of Halychyna. A movie house?

The older generation bemoans the secrecy with which all this was done – the renovation of the House of Officers, the Soviet incarnation of the building that remained an officer's casino throughout the decade of this independence. But it appears that there was no one in the city that noticed the renovation, no one who asked, if only for curiosity, what was being done. The young artist whose work is exhibited as part of the opening of the theatre could not care less. At least the building looks nice now. She is hurt I do not care to see the movies – they are the best Hollywood has to offer – *Star Wars* and *Batman*.

Two of my uncles died in the 1918 war of independence. My father with so many of his cohorts belonged to the Ukrainian Galician Army. Today I listen to my cousins complain of Ukrainian politics and economy, and I think of their ancestors, struggling to build a Ukrainian home in a Galicia run by Austrians and Poles. They in turn looked toward the Sich for inspiration. And as I wonder what the Cossacks of the Sich think of their descendants, another Shevchenko quote comes to mind: "Rotten descendants of famous ancestors." But then, I too belong to the descendants.

Branch 118 of Houston, Texas Says Goodbye To Friend and Soyuzianka DARIA POKOTYLO BYRD

by Martha Noukas, Branch 118 President

It is with great sadness that the ladies of UNWLA Branch 118 announce the passing away of their dear friend, a woman who served and supported the UNWLA for twenty-five years.

Daria was born in Ukraine on February 27, 1924, to Vasyl and Alexandra Garbiak Pokotylo. She enjoyed a normal childhood in Ukraine until she and her sister Stephanie were uprooted and separated from their parents by invading Russian troops during World War II. Strong survival instincts helped Daria during these difficult times.

After coming to the United States in 1949, Daria married William C. Byrd, and they were blessed with two children, Daria and Walter. The family moved to Texas, where in 1969, Daria was reunited with her mother.

Upon moving to Houston, Daria became an active member of the community. She worshipped at Houston's Protection of Mother of God (Pokrova) Ukrainian Catholic Church, danced with the Ukrainian Dancers of Houston, bowled with the Bunker Hill Senior Bowling League, and served with the Arabia Shrine Greeters. Her many talents were also shared with and appreciated by the Ukrainian American Cultural Club of Houston and UNWLA Branch 118. Daria had a special gift for baking bread, korovai, tortes, and pastries; she excelled in the art of making pysanky. An elegant lady who enjoyed people and never shied away from helping others, she always had time to extend a helping hand or speak a comforting word.

Daria passed away on May 29, 2002. She will be sorely missed, but warmly remembered. We wish her Eternal Memory. Vichnaya Pamyat'.

ВШАНУВАННЯ ЮВІЛЯРКИ

Другого червня ц. р. українська громада Маямі відзначила 100-ліття Почесної членки 17-го Відділу СУА ім. Олени Теліги, відданої громадської діячки Люсі Візняк.

У святково прикрашеній залі Українсько-американського клубу відбулася врочиста гостина, на яку зібралися рідні, друзі, членки Відділу. Нагороджуючи іменинницю належною шаную, любов'ю та квітами, присутні полинули спогадами в минуле.

Люся Візняк народилася в Бурштині Станіславської області в Україні. Маючи 22 роки, виїхала в США до Чикаго. Далеко за океаном залишилася рідна земля, але любов до неї, до материнського слова й батьківської віри завжди були в серці Люсі Візняк, давали наснагу до життя. Зберігаючи і поширюючи національну спадщину, впродовж багатьох років вона залишалася українкою і гордилася цим.

Сторіччя – це не довгий час в історичному сенсі, але в житті Люсі Візняк сталося чимало подій. Оселившись 1945 р. в Маямі разом з чоловіком Павлом, вони були піонерами зорганізованого українського життя в цьому регіоні. Подружжя започаткувало будівництво Українсько-американського клубу і створили церковний комітет для побудови Української католицької церкви, Люся Візняк об'єднала жіноцтво в Союз Українок. Будучи засновницею та довголітньою головою, вона дбала не тільки про чисельність Відділу (65 членок за час її головування) але й за зміст праці та тісну співпрацю з американським жіночим світом. Створення хору “Веселка”, церковного сестрицтва, товариства “Українські сеньйори” – це також заслуга Люсі Візняк, де стало в пригоді її вміння, організаторський хист, і лагідна вдача. Вона була взірцем для наслідування молодшим поколінням. До теперішнього дня Люся Візняк не втратила інтересу до життя громади, до діяльності СУА в Маямі.

Люся Візняк.

Повертаючись в сьогодні, до особливої гостини, яку приготував син Люсі Візняк Едвард, слід зазначити, що він обіймає високу державну посаду, належить до української громади у Вашингтоні і є великою мірою заслуженою маминою гордістю.

Багато привітань звучало того дня. Спогадами ділилася Ірина Ракуш, Донна Максимович, Данило Крися та ін. Голова Відділу Ірина Дзюбинська від Екзекутиви СУА вручила ювілярці Почесну грамоту за 50-літню працю в організації та в імені Відділу віншувала добром.

На завершення Люся Візняк разом з сином Едвардом сердечно подякували присутнім. Священик о. І. Чировський поблагословив зібрання.

Величаючи Люсю Візняк з нагоди століття, родина і гості шанували її вклад в життя громади, який, як бурштинове намисто, випромінював тепло для всіх хто був поруч з нею, бажали їй многих літ.

З нагоди ювілею родина і гості склали 420 дол. для улюбленого членками журналу “Наше Життя”.

Ірина Дзюбинська,
голова 17-го Відділу СУА.

“Я НЕ ХОХОЛКА, Я УКРАЇНКА!”

Вже прогук шум довкруги XXVI Конвенції США. Сповнені враженнями, делегати повернулися до своїх Округ, встигли відбутися ширші сходи відділів, на яких детально розказали про перебіг Конвенції і, напевно, ніхто не обминув того, якою “родзинкою” була тут презентація книги “Листи так довго йдуть” (Знадоби архіву Лесі Українки в Слов’янській бібліотеці у Празі), виданої ц. р. в Нью-Йорку за сприянням США, спонсорства д-ра Іванни Ратич, та зустріч з її упорядником директором Музею ім Лесі Українки в Ялті Світланою Кочергою.

І ось, з ініціативи пресової референтки Головної Управи, членки 12 Відділу США в Пармі Катерини Немири, за підтримкою голови Округу США Огайо Почесної членки США Іванни Шкарупи та голови УЗО Василя Ліщи-нецького, не тільки союзники, але й українська громада Клівленду мали честь вітати у себе Світлану Кочергу.

4 червня ц. р. домівка США в Пармі ледве вмістила у своїх стінах бажаючих почути директора Музею Лесі Українки. Зустріч відкрила І. Шкарупа, яка доручила дальше ведення програмою К. Немирі. Ведуча подала коротку біографічну довідку гості й попросила її до слова.

У дуже цікавому, сповненому патріотизму виступі, С. Кочерга поділилася враженнями від побаченого в Америці та зустрічей з діаспорою. Перебування в Клівленді нагадало їй Волинь – край синіх озер. Зачарована нашим пам’ятником Лесі Українці вона підкреслила як важко було добитися у радянської влади спорудження пам’ятника Лесі Українці у Ялті. З 1972 р. за нього велася боротьба. Талановитий скульптор Галина Кальченко подарувала пам’ятники Лесі Українки Києву і Ялті, проте влада довго не приймала їх.

Виступаюча зупинилась на тому, що тяжка недуга не давала довго засиджуватися Лесі Українці на одному місці, а тим більше в рідному домі.

“Прощай Волинь...

Мене від тебе доленька жене...”

Вічні мандри. Три роки у Ялті, це тисяча днів і ночей. Її прибране ім’я Українка дає ялтинцям право чути себе українцями, мати свої школи, мову, пам’ятники, музеї. Нелегкою була

доля й Музею Лесі Українки в Ялті, який все таки є і став центром українства, але українці, на жаль, ще й тепер на цій землі є чужими. Все треба виборювати, іншого ймення як “хохол” не почувеш, а мова – хохлацька, або театр. Можуть сказати, коли почують українську мову: “Оставьте ваш театр” (облиште ваш театр). Рідна мова в Україні – театр, більшого абсурду бути не може. Проте, Українці не здають своїх позицій. Є прекрасні люди, заради яких хочеш працювати і творити. Це Остап Кіндрачук – кобзар, співає українські думи і пісні в найлюдніших місцях, Олексій Нирко – вчитель, бандурист, який створив музей бандури, виховує пісню і словом, проводить різноманітні фестивалі.

Наприкінці 80-их років С. Кочерга зв’язала свою долю з Музеєм Лесі Українки в Ялті. Вона щиро дякує США за ту неоціненну допомогу при створенні та облаштуванні Музею. Тихі, німі експонати, але довкруг люди. Перша школа українознавства при Музеї в неділю, перші вісім учнів і вчителі-ентузіасты, патріоти. Тепер ця школа налічує триста двадцять учнів, 36 вчителів. Поступово крига скресає. Є греко-католицька церква, відкрито гуманітарний інститут, де є філологічний факультет, на якому вивчають українську мову.

До десятої річниці незалежності України Музей отримав нове приміщення.

“За всі митарства, переживання, протести, Бог дав мені винагороду – сказала С. Кочерга – мені запропонували упорядкувати досі невідоме листування Л. Українки. Архів її та родини, віднайдений нещодавно у Слов’янській бібліотеці в Празі, донедавна вважався втраченим. Книга, видана завдяки ініціативі та фінансуванню США, вводить в науковий обіг повний текст ста вісімдесяти чотирьох листів, які складають п’ять розділів, запропонована добірка дозволяє побачити в новому світлі Лесю Українку, Олену Телігу, Ольгу Косач-Кривинюк та інших.”

Присутні вечора мали можливість переглянути світлини Музею Лесі Українки в Ялті, які люб’язно представила членка 12-го Відділу США Дарія Городиська, познайомилися із сучасним положенням українців у Криму, придбали нове видання США.

Закінчення на стор. 26.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

86-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, Ньюарк, Н.-Дж.

Збори відбулися 10 лютого ц. р. Головою зборів вибрано Уляну Тимкевич, секретаркою – Катрусю Воловодюк. Окружну Управу репрезентувала Ярослав Мулик.

Нову Управу вибрано у такому складі: Іванна Мартинець – голова, Уляна Тимкевич – заступниця, Люба Бойко – протоколярна секретарка, Марійка Українська – кореспонденційна секретарка, Таїса Турянська – скарбник.

Референтки: Оксана Стиранка – організаційна, Ліда Гайдучок – культурно-освітня, Ольга Тритяк – пресова, Катерина Воловодюк – суспільної опіки, Люба Лапчак-Лесько – мистецько-музейна, Марія Полянська – стипендійна, Наталка Буняк, Наталка Сигіда і Наталка Змий – господарські.

Контрольна комісія: Наталка Клапшак – голова, Мирося Граб і Мелася Банах – члени.

З нагоди зборів членка Відділу мисткиня Володимира Васічко подарувала 21 акварельну картину, прибутку з яких призначила для сиріт в Україні.

Членка Відділу Дарія Курилко у пам'ять батьків відкрила Фонд на суму 25,000 дол. в Українському Музеї в Нью-Йорку.

Ольга Тритяк, пресова референтка Відділу.

Василь Лопата, Регіна Лопата та Надія Русенко з дітьми "Світлички" СУА.

ТАЛАНОВИТИЙ МИСТЕЦЬ УКРАЇНИ

Восьмому Відділові ім. Алли Горської у Пармі, Огайо, випала честь познайомити громадськість з творчим доробком народного і заслуженого художника України, лавреата Шевченківської премії Василя Лопати. Його кредо – щирість, емоційність і чесність у мистецтві, професійна вимогливість.

Дорога серцю Україна, зокрема село Нова Баскань на Чернігівщині, (де він народився 28 квітня 1941 р.) є бездонною криницею його творчости.

Василь Лопата закінчив Київський державний художній інститут у 1970 р., де вчився у професора Василя Касіяна. Працював 1970-1973 рр. у творчій майстерні при Академії мистецтв і

вже за рік став членом Спілки художників.

Творчість В. Лопати – багатогранне явище в образотворчому мистецтві України. Понад 700 авторських робіт торкаються всіх аспектів українського народного життя в його історичній та географічній перспективах. Він постійний учасник всеукраїнських та міжнародних виставок.

Виставка художника мала великий успіх, була зрозумілою і близькою глядачам різного віку. А мистець про себе сказав: "І поки живу, поки Бог дає сили, буду робити свою справу для вас, Люди!"

Щиро дякуємо голові 8-го Відділу Діянї Фроберг і членкам за організацію виставки.

Надя Русенко, пресова референтка.

ВІДЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

ОЛЬГА КАХНІЙ-НІНЬОВСЬКА

Ольга Кахній-Ніньовська пройшла важкий тернистий шлях, але пройшла його гідно.

Народилася Ольга 8 квітня 1927 р. в родині Петра і Магдалини Кахнівів на Закарпатті. Батько, колишній січовий стрілець, дав дітям патріотичне виховання. У 1945 р. батько загинув під час бомбардування у Брні, залишивши дружину і п'ятеро дітей на чужині. Пізнавши скитальське життя, Ольга вирішила виїхати з Ашафенбургу і у 1947 р. опинилася в Англії. Там зустріла свого майбутнього друга життя – Михайла Ніньовського. Молоді побралися 1948 р. Рік пізніше виїхали до Аргентини, надіючись на краще життя, однак туга за родиною, що у цей час була в Америці, змусила їх у 1958 р. виїхати до Дітройту.

У Дітройті Ольга Ніньовська активно працювала в батьківському комітеті при парафіяльній школі св. Івана Хрестителя, в Рідній школі, а найбільше – у 81-у Відділі СУА. Там вона обіймала різні посади. Коли подружжя Ніньовських переїхало на околицю Дітройту (Воррен) Відділ багато втратив, не маючи такої діяльної членки.

Багато праці вложила Оля, опікуючись Софією Дольницькою, яка була для неї немов другою матір'ю. Рідна мати також важко хворіла останніх 10 років свого життя і Оля з чоловіком віддано нею опікувалися. Сама Оля не була занадто здоровою, але ніколи не відмовлялася від допомоги іншим.

Померла Оля 28 квітня 2002 р., залишивши чоловіка, дочку з родиною, синів з родинами та трьох братів

Відійшла від нас добра союзниця, щирого серця людина, добра мати, вірна дружина, добра сестра. Нам буде її бракувати.

Вічна Тобі пам'ять, наша дорога посестро!

Олена Папіж.

Закінчення зі стор. 24

На завершення виступу директор Музею відповіла на ряд запитань, щиро зізнаючись, що вже з нетерпінням чекає тієї хвилини, коли зійде із літака на рідну землю, бо: “Я не хохолка, я – Українка і повертаюся додому”. Так тернопільянки Світлані Кочерзі стала рідною ялтинська земля.

Щасти Вам, Боже, Світлано!
На зустрічі були присутні, крім названих,

головний редактор радіохвилі Україна Петро Твардовський та Почесні членки Відділів СУА Емілія Воляник, Стефанія Вільшанецька, Стефанія Городиська, і Почесна членка СУА Іванна Шкарупа.

Книжку “Листи так довго йдуть” можна придбати в домівці СУА в Пармі.

Оксана Шараневич, пресова референтка
Округи СУА Огайо.

ВІРА СМАЛЬ-СТОЦЬКА

30 березня ц. р. відійшла у вічність довголітня членка 33-го Відділу СУА у Пармі, Огайо, св. п. Віра Смаль-Стоцька.

Народилася Віра 1 червня 1918 р. у Лятичеві на Східній Україні у шанованій патріотичній родині Аверкія і Зінаїди Гончаренків. Батько Віри був учасником боїв під Крутами. Після трагічних подій при окупації України родина переїхала в Галичину. Під час Другої світової війни батько Віри був старшиною у “Дивізії Галичина”. Переживаючи воєнну хуртовину родина опинилася в м. Зальцбурзі в Австрії. 1945 р. Віра одружилася з учителем гімназії Володимиром Смаль-Стоцьким. У подружжя народився син Нестор, згодом, коли переїхали до Клівленду 1949 р. народилася доня Зореслава. Після передчасної смерті чоловіка, св. п. Володимира, увесь тягар родинних обов’язків перейшов на рамена Віри. Попри важкі життєві обставини Віра вступила до 33-го Відділу СУА, щоб своєю жертвовною відданою працею на різних посадах в Управі допомагати потребуючим братам і сестрам, розкиненим світовою завірюхою по всьому світі. Останні роки життя Віри були виповнені терпіннями затяжної недуги, які вона перенесла мужньо і без нарікань. Віра, будучи дуже релігійною особою, відзначалася лагідною і благородною вдачею – прикметами, які так важливі і потрібні в суспільній роботі.

Голова Відділу Оля Дем’янчук теплими словами попрощала її від усіх союзнок, усіх тих, хто її знав, з нею співпрацював або приятелював. Глибоке щире співчуття склали від 33-го Відділу і від себе особисто доні Зірці, синові Несторові, внучкам і братові з дружиною.

За традиційним звичаєм вложили в домовину грудку землі з могили Лесі Українки – патронки нашого відділу.

Вічна їй пам’ять!

Л. Мичковська, пресова референтка 33-го Відділу СУА. Парма, ОГ.

СТЕФАНІЯ ЦЕГЕЛЬСЬКА

(23.2.1916 – 7.4.2002)

20 квітня 2002 р. відпроваджували у Вічну дорогу родина, українська громада м. Парми, ОГ., та численні союзнянки 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки відому суспільно-громадську діячку, активну членку Відділу бл. п. Стефанію Цегельську.

Народилася Цегельська 23 лютого 1916 р. в с. Угринів на Сокальщині у відомій патріотичній родині о. Івана й Ольги Кашубинських. В родині було троє дітей: син Роман і дочки Ірина й Стефанія. Після закінчення гімназії Стефанія вступила на курси торгівлі й промислу, а також курси жіночої моди. Практику відбувала спершу у Варшаві, а згодом у Сяноку. На початку Другої світової війни переїхала на працю до Грубешова, звідти до Люблина, де працювала при Допомоговому Комітеті. Війна приносить жертви і серед них смерть брата Романа у ранзі четаря ДУН, втрату якого Стефанія глибоко переживала. Родина Кашубинських виїжджає на Захід і опиняється в м. Регенсбург, що в Німеччині. Тут Стефанія веде курси моди і працює в ОУНЖ (Об’єднання Українських Жінок). За декілька років усі переїжджають до Америки, до Нью-Йорку, Стефанія одружується з Романом Цегельським, і подружжя переїжджає до Клівленду. Тут обоє включаються в суспільно-громадську працю при церкві, Пласті, СУА, Кредитівці. У них народилися два сини: Ігор і Роман.

Стефанія була дуже працювитою і відданою членкою нашого Відділу і такою залишилася до кінця життя. Пенсійні роки проживали на Фльориді, де й помер її чоловік Роман. Щедро підтримувала всі почини СУА – фінансово й морально. На Фльориді, у Норт-Порті заснувала і була головою місцевого Сестрицтва ім. Св. Ольги, а також “Хрещеною мамою” новоствореного 56-го Відділу СУА ім. Мілени Рудницької. Стефанія щороку влітку приїжджала до Парми, де зустрічалася з родиною, приятелями та посестрами-союзнянками. Востаннє ми бачили її життєрадісною і усміхненою в елегантній вишитій сукні на відзначенні

Ювілею Українського Музею у вересні 2001 року. І не сподівалися, не думали, що це вже остання зустріч з нею, бо плянів і задумів було ще в неї чимало.

Зворушливими словами підкреслюючи заслуги й многогранну працю Стефанії на народній ниві прощала її голова нашого Відділу Оля Дем'янчук. Склали співчуття синам дрові Ігореві з дружиною і Романові та сестрі Ірині, яка була при покійній до останніх хвилин її життя. До домовини вклали грудочку землі з рідного їй с. Угринова й другу – з могили патронки 33-го Відділу СУА Лесі Українки.

Л. Мичковська, пресова референтка Відділу.

ІВАННА ВОВК

28 квітня 2002 р. відійшла у вічність довголітня Почесна членка 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки бл. п. Іванна Вовк.

Народилася Іванна 13 квітня 1917 р. у Львові. Батьки Захарій й Анна Кріси. У родині були ще три сестри Стефанія, Неоніля і Міля та брат Володимир. Початкову освіту здобула в “Рідній Школі” згодом закінчила Учительський семінар. Під час вакацій Іванна із сестрою Стефою виїздили у село, де організовували дитячі садочки, працюючи над вихованням дітвори дошкільного віку. В 1940 р. одружилася з Адамом Вовком. Воєнна хуртовина примусила молоде подружжя разом з близькою ріднею покинути домівку і податися на Захід. Після довгих поневірянь по різних країнах опинилася в переселенчих таборах, спершу в Байройті, згодом в Регенсбурзі, що в Німеччині, де народився їх син Ігор. У 1949 р. всі прибули до Америки до штату Конектикут, а звідти до – Клівленду. 1972 р. Іванна стала членкою 33-го Відділу СУА, в якому була скарбником і членкою суспільної опіки. Та найважчу працю виконувала згодом на посаді стипендійної референтки. Очоливши ту референтуру, працювала в ній віддано, присвячуючи багато часу й енергії майже 27 років. Завдяки праці і постійним зусиллям Іванни, багато молодих людей здобули освіту. Поважне число з них закінчили богословські студії і стали священиками, брак яких вже тоді помітно відчувався, а теж у світській професії обіймаючи важливі посади в українських громадах у таких країнах, як Бразилія, Аргентина, Польща, Югославія в останні роки в Україні. Як признання за віддану й корисну працю для добра української спільноти, XXIV Конвенція СУА у Філядельфії нагородила Іванку в 1996 р. Почесним членством. Того ж року стрінуло її велике горе, бо помирає її єдиний син, а два місяці згодом – старша сестра Стефа. Їхню втрату вони з чоловіком боляче переживають. Глибоко релігійна, Іванка, здаючись на Божу волю, даліше заповадливо працює в організації, будучи прикладною членкою нашого Відділу. На жаль, в недовгому часі важка недуга поклала її до лікарні, згодом до дому німечних, звідки вона, після терпінь і турбот та переживань близьких і рідних, перейшла в потойбічний світ.

Голова Відділу Оля Дем'янчук теплими словами прощала покійну, підкреслюючи її заслуги в розбудові стипендійної акції, і склала щирі співчуття чоловікові, сестрі Мілі з чоловіком Ю. Русиним, братові Володимирові з дружиною Іриною та всій родині.

Попрощала і від усіх союзянок, які довгі роки співпрацювали з нею, і вклали грудку землі в домовину з могили патронки Лесі Українки.

Л. Мичковська, пресова референтка.

ДОБРОДІЙСТВО

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ТРАВЕНЬ 2002 р.

Щиро дякуємо Кредитовій Кооперативі “Самопоміч” в Нью-Йорку за 1,000 дол, які вони склали на підтримку наших програм.

Замість квітів на могилу бл. п. Стефанії Іванни Цегельської складаємо 100 дол. (через 10-ий Відділ СУА у Філядельфії) сиротам в Україні. Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Єфрем Ратич з дітьми.

Вшановуючи пам'ять бл. п. д-ра Володимира Боднара, нашого землянина і голову Земляцького Об'єднання Жовківщини, складаємо 25 дол. сиротам в Україні. Дружині Любі, дітям і внукам та сестрам Ірині і Любі висловлюємо щирі співчуття.

Елисавета Казимира.

У пам'ять бл. п. д-ра Степана Самбірського складаємо 50 дол. на Фонд Суспільної Опіки. Дружині Люсі та родині висловлюємо щире співчуття.

Ярослава і Ярослав Панчуки.

У пам'ять бл. п. Соні Рожанковської складаємо 50 дол. (через 17 Відділ СУА ім. Олени Теліги в Маямі, Фл.) сиротам в Україні. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Ліда Ірнат і Мирослава Тершаковець.

Замість квітів на могилу бл. п. Марії Гель складаємо 25 дол. сиротинцеві в Україні (через 33-ій Відділ СУА): 25 дол. – В. і В. Ліщинські, М. і Л. Дармохвали, по 20 дол. – С. Хома, І. і І. Оленчуки, Н. Тимкови, Ю. і А. Лішнянські, М. і М. П. Кмйотики, С. Стецура; 15 дол. – Т. і С. Швабінські; по 10 дол. – О. Фаріян, І. і А. Романяки, Я. і І. Петрини. Разом 215 дол.

Лукія Медицька, скарбник 33-го Відділу.

Катруся і Микола Капітанці.

Для сиротинця в Україні 500 дол. (через 49-ий Відділ СУА) складає Віра Грушецька.

Оксана Салдит.

Сиротам в Україні складаю 50 дол. (через 10-ий Відділ СУА у Філядельфії).

Єфрем Ратич.

ФОНД ЧОРНОВИЛЯ СУА

Діти школи св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, Па., пожертвували 31.58 дол., які вони зібрали з Jelly Bean Contest. У цій школі, як і минулими роками, діти збирали святкові дарунки на св. Миколая дітям в Україні, які писали листи і щиро дякували за щедри серця.

Також у школі було зібрано і вислано в Україну 190 пар дитячого взуття 91-им Відділом СУА у Бетлегемі, Па., не зважаючи на те, що в школі 75 відсотків дітей неукраїнського походження.

Дякуємо 91-у Відділові СУА і його голові Надії Цегельській за вірцеву працю!

\$2.05 in payment of designated gifts from United Way by donors of Bristol-Myers Squibb. Fall 2000-01.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекиш, скарбник.

Надія Шмігель, референтка суспільної опіки.

ПОЖЕРТВИ ВІД 1 ДО 15 ЧЕРВНЯ

З нагоди ХХVI Конвенції СУА у честь Ярослава Томоруґа склали 100 дол. Камілія Гук і 20 дол. Уляна Кобзар на допомогу “Бабусям” в Україні.

У пам'ять дорогих родичів Петра і Марії Мельників складаю 50 дол. “Бабусям” в Україні.

Ольга Стулковська, членка 43-го Відділу СУА.

На допомогу “Бабусям” 71-ий Відділ СУА в Джерзі-Ситі, Н-Дж., складає 110 дол.

У пам'ять Адама і Філомени Дерешівських складаємо 100 дол. “Бабусям” в Україні.

Лев і Оріся Маркови.

У пам'ять моїх братів св. п. Романа, Богдана і Йосифа складаю 50 дол. на лікування дітей в Україні.

Ольга Стулковська,
членка 43-го Відділу СУА.

У пам'ять Дмитра Стулковського складаю 50 дол. сиротам в Україні.

Ольга Стулковська,
членка 43-го Відділу СУА.

МОЛОКО І БУЛОЧКА

НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

У світлу пам'ять бл. п. Стефанії Костик Катерина Щур складає 10 дол. на сніданки школярам України (через 47-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки в Рочестері, Н.-Й.)

Дора Сторожинська, секретар.

Священик Андрій Кросульський передав 342 дол. із збірки, проведеної під час Богослужіння на XXVI Конвенції СУА 26 травня ц. р. у Сарасоті. Таня Сілецька, голова Конвенційного комітету.

З нагоди XXVI Конвенції СУА Микола Кочерга з Чикаго склав 250 дол.

Василь і Микола Андруки з Дарісн, Конн., склали 200 дол.

У світлу пам'ять акомпаньютрки церковного хору в Ньюарку бл. п. Марії Павловської Наталка Кравчук складає 100 дол. (через 28-ий Відділ СУА).

На сніданки дітям в Україні складаю 50 дол.

Ольга Стулковська,
членка 43-го Відділу СУА.

У пам'ять сестри Адріяни складаю 50 дол. (через 119-ий Відділ СУА).

Оксана Гудзовата.

У світлу пам'ять д-ра Степана Вороха 50 дол. складають Оксана Ванчицька і Оксана Татунчак.

На сніданки школярам України через 119-ий Відділ СУА склали: 200 дол. – Apple Maintenance Service Inc., по 20 дол. – Володимира Вітюк, Іванка Ганкевич, Ольга Кулинич і Ліда Стебельська. Разом 280 дол.

Замість квітів на могилу бл. п. Володимира Боднара на сніданки школярам складаємо 20 дол. (через 33-ий Відділ СУА у Пармі, Огайо).

Родині д-ра Боднара висловлюємо щирі співчуття.

А. і А. Хомики.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекіш, скарбник.

Варка Бачинська, референтка суспільної опіки.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”

Пожертви за травень

З нагоди XXVI Конвенції СУА даруємо 500 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” для його розквіту, а нам на радість!

Членки і Управа 103-го Відділу СУА.
Голова Відділу Парася Шпачунська.

Складаю 50 дол на Пресовий Фонд журналу (через 43-ий Відділ СУА).

Ольга Стулковська.

У світлу пам'ять Володимира Чернодольського, чоловіка нашої членки Стефанії, складаємо 15 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

Членки 82-го Відділу СУА.

Through Branch 124 in St. Petersburg, Florida, we are donating \$25.00 to Our Life Press Fund in memory of Cehelsky. Irene Mamus, Treasurer.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви за травень.

1,055.02 дол. зі спадку довголітньої та щедрої спонзорки стипендійної акції СУА св. п. Євдокії Блавацької.

500 дол. – д-р Любомир і Марія Явні (86), 1-ий Відділ СУА; 250 дол. – “Самопоміч” в Чикаго (29); 220 дол. – д-р Володимир і Ірена Геренти (56), Сусанна Казанівська (22), Іван і Галина Лобаї (КТ), Галина Сосенко, Мирон і Дарія Ярославичі (29); 200 дол. – інж. Володимир і мгр. Лідія Магуни (1); 125 дол. – Таїса Яцусь (98); 110 дол. – Юрій і Марія Українські (86), Оксана Стеранка (86), Округа Нью-Джерзі 100 дол. – Флоренс Лисак (56), Стефан і Ольга Приймаки (86); 75 дол. – John & Doreen Rudan (86); 55 дол. – Віра Ровенко (56); 50 дол. – Ірина Бойко-Паар (90); 21 дол. – Рената Бігун (28); 20 дол. – Марія Крижанівська (ВЧ);

З НАГОДИ

З нагоди сорокарічного ювілею подружнього життя Ані і Бернарда Кравчуків складаємо 190 дол. на стипендійну акцію СУА як додаток до Тривалого фонду ім. Почесної членки СУА бл. п. Наталії Чапленко.

Ювілярам бажаємо многих і благих літ!

Юрій, Орися і Таїса Яцусі.
Данило і Люба Більовщукі.

Марта Сидір, референтка стипендій 107-го Відділу СУА в Сан-Гозе, Каліфорнія, провела річну збірку в сумі **1,105.00** дол. на допомогу учням і студентам під опікою стипендійної акції СУА. На стипендії склали: **100** дол. – Michael Huck, Борис Сенік, Ярослав і Марта Сидорі, Оксана Сидорак; по **50** дол. – Рената Бігун, Роксана Волосенко, Ярема Гриців, Віра Зубрицька, Марта Косарчин, Роман Левків, Ярослав і Наталія Сидорі; по **30** дол. – Olga Kelly, Jeremy & Mary Ann Straus; по **25** дол. – Chuzak & Trufun, Roxanne Dacy, Sonia Kennedy, George Marenin, Jr., Ann Swanson; по **20** дол. – Ольга Болжовська, Петро Жиган, George Marenin, Маргарета Маркович, Ірена Сугано, Богдан Стєців, Тая Татарко, Зоряна Яримович; **10** дол. – Марія Криворука.

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять бл. п. **Мирослави Сірої** складаю **110** дол. на стипендійну акцію СУА через 4-ий Відділ (на продовження стипендії в Україні).

Богдан і Дорис Пахолки.

У світлу пам'ять нашої найдорожчої сестри **Дарії (Лялі) Німців** складаємо **200** дол. на Тривалий Фонд ім. Почесної голови СУА і СФУЖО бл. п. Лідії Бурачинської.

Лідія і Борис Шиприкевичі.

Please accept the tnclosed donation of **\$102.00** for UNWLA INC. Children/Student Sponsorship Program in memory of Malvina Koropey. Mrs. Koropey's son. Orest, is a fellow MassMutual employee and we share in his loss.

Pamela A. Gintowt. Westfield, Ma.

Замість квітів на могилу бл. п. **Стефана Самбірського** складаємо **25** дол. на стипендійну акцію (через 56-ий Відділ). Родині висловлюємо щирі співчуття.

Петро і Ірена Остапчуки.

У пам'ять бл. п. д-ра **Степана Самбірського**, чоловіка членки 22-го Відділу СУА Люсі Самбірської на стипендійну акцію склали: по **25** дол. – Ліна Басюк, 22-ий Відділ СУА; по **20** дол. – Дарія Менцінська, Олена Харкевич, Люба Шеремета; **15** дол. – Ольга Люшняк; по **10** дол. – Іванна Гордиська, Броня Ковалевич, Іванна Горчинська, Ольга Мартинюк, Оксана Мельник, Ірена Мицик, Іванна Савицька, Ярослава Фаріон, Ольга Цурковська; **5** дол. – Анна Марчук. Разом **220** дол.

Дружині Люсі з роудиною висловлюємо щире співчуття.

22-ий Відділ СУА в Чікаго.

У світлу пам'ять бл. п. **Миколи Маркевича**, дружина Віра Маркевич і діти складають **440** дол. на стипендії в Україні.

Єва Зеленко,
референтка стипендій 29-го Відділу СУА.

У світлу пам'ять найдорожчої дружини бл. п. **Іванни Стефанії Коць** складаю **950** дол. на стипендійну акцію СУА.

Мар'ян Коць.

У пам'ять бл. п. **Іванни Коць** складаю **50** дол. на стипендійну акцію СУА.

Неоніля Онуферко.

У пам'ять бл. п. **Іванни Коць** складаю **100** дол. на стипендійну акцію СУА. Чоловікові вельмишановному **Мар'янові Коцеві** висловлюю щире співчуття.

Люба Більовщук.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. Орися Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА.
Люба Більовщук, референтка стипендій СУА.

ФОНД СУА ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

У світлу пам'ять Почесної голови СУА бл. п. **Іванни Рожанковської** складаємо **100** дол. на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької.

38-ий Відділ СУА, Денвер, Кол.

У пам'ять моїх батьків бл. п. **Єфрозини і Анто́на Федьківих** складаю **100** дол. на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької.

Слава Букачевська-Федьків.

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ СУА

Замість квітів на могилу бл. п. **Наталії Крупської** складаємо **100** дол.

Василь і Лідія Колодчини.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Адміністратор канцелярії СУА
Наталія Дума.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

ТРАВЕНЬ 2002 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Атанаса і Евстахії Мілянничів склали: по 200 дол. д-р Меррилл і д-р Марія Літепли, д-р Христина Падох; 50 дол. д-р Ярослав і Ольга Ставничі.

На Меморіальний Фонд ім. д-ра Олександра Черника складаємо 500 дол.

Ростислав і Галина Мілянничі.

На Меморіальний Фонд ім. Марти Кушнір-Бобак складаємо 500 дол.

Ростислав і Галина Мілянничі.

На Меморіальний Фонд ім. Атанаса і Евстахії Мілянничів складаємо 342.88 дол.

Ростислав і Галина Мілянничі.

ПОЖЕРТВИ

10, 000 дол.-Зі спадку д-ра Івана Леська; по 250 дол.-Уляна Бачинська, 28-ий Відділ СУА; 200 дол.-Ірена Коструб'як; 180 дол.-Ярослав і Галина Оберишини; по 100 дол. - д-р Юрій Солтис, Ольга Гуглевич, Ігор Зварич і д-р Марта Лопатинська, Порфірій і Тамара Панкевичі, Микола Фадайко, Таня Хархаліс, Стефан Феленчак, Walter Clebowicz; по 50 дол. Борис і Уляна Глинські, Борис Гайда, Дмитро Шумило, Ганна Жирук, Марія Боднар, Марія Жуковська, Єроним Логуш, Mary Pinaha; по 40 дол.-Ольга Гасцька, Анна Серант, Дамян Геча, Олег Склепкович; по 30 дол.-Евген і Параска Борткевичі, Mary Zing.; по 25 дол.- В. Гординська (через 63-ий Відділ СУА), Теодор Островський, Осип Васків, Василь і Анастазія Марушаки, Богдан Наконечний і Мира Снилик, Павло і Христина Гайди, Ірина Сташків, Зенон і Оксана Стельмахи, Наталія Лучанко, Надія Стрихар, Мира Мандзюк, Лідія Лисак, Борис і Тетяна Карпенки, Володимир Грицин, Дмитро Мельник, Оксана Луцька, Марія Дурбак (через 28-ий Відділ СУА), Юлія Стеренчак, Катерина Ковальчик, Едвард і Катерина Денеги, Стефан і Марія Голяни, Cathy Ann Longinotti, Olga Liss, Helen Allen, Shirley Balmer; по 20 дол.-Ольга Кулинич, Оксана Колесніченко, Неоніла Гордієнко, Аркадія Стебельська, Марія Борковська, Марія Задояна, Дарія Ярославич, Стефанія Гнатченко, Judy Johnson, John & Jane Laszek, Sophie Moore; 16 дол.-Ігор Папхолок; по 15 дол.-Андрій Турчин, Зенон Еліїв; по 10 дол.-Іван Качурак, Ярослав Калавський, Іван Калинович, Марія Соловій, Осип і Віра Міхальчики, Андрій і Галина Стахніви, Марія Сусяк, Ірена Стерчо, Ольга Руден-

ська, Софія Андрушків, Зенон Чехович, Галина Білик, Anna Youshock, Myron Metzник, Mary Kassen; по 5 дол.-д-р Петро Грицак, Анна Мельник;

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

По 1,000 дол. - Олена Турула, Мирон і Ольга Гнатейки, д-р Олег Слупчинський, Михайло і Олександра Завадівські, Бріан і Андреа Томки, 600 дол.-Роман Гавриляк і Марія Тершаковець;

508.79 дол. – “Самопоміч” Федеральна Кредитова Спілка (Н.-Дж.); 509 дол. – Income from Stride & Ride; по 500 дол. – Brian & Daria McKay, Мирон і Ольга Гнатейки (BD Matching Gift Program), Аркадій Мулак-Яцківський, Н.Н.; по 250 дол.-Олександра Ганас, д-р Михайло і Світлана Левко, Володимир Літовинський, д-р Петруся Котляр, Стефан і Наталія Войціцькі, Богдан і Іванна Іваськови, Роман Соробей (Bank of America); по 200 дол.-д-р Богдан і Роксана Харкевичі, д-р Андрій і Татяна Тершаківці, д-р Ігор Залуцький; по 150 дол.-Андрей Гарматій, Павло і Анна Гарматій, Роман і Міра Кизики, Марко і Реня Маньки, Богдан і Лідія Мочули, Іван і Галина Одуляки, Адріан і Дана Пенцаки; 128 дол.-родина Ібур; по 100 дол.-Анна Ібур, Василь Никифоров, проф. Зірка Воронка, Андрій і Наталія Черники, Марко і Роксана Гайди, Марія Бакалець, Андрій і Софія Тигли, Ігор і Тамара Вітковицькі, Нестор і Марта Терлецькі, д-р Евген Стецьків, GloriaLanza Vajo, June Feldman, Joseph & Daria Patti; 90 дол.-Ілля і Марія Шевчуки; 75 дол.-Михайло і Христина Ібури; 60 дол.-Дамян і Реня Гандзії; по 50 дол.-Люба Делькевич, Ярослава Лучечко, Андрій і Лідія Закревські, Микола Дармохвал, Галина Гарматій, Анна Гарматій, Богдан Чайківський, Андрій і Мотря Городейські, Олег і Надія Мачаї, Маріянна Волошин, Меланія Грибович, Оксана Ворох, Зенон і Віра Салевичі, Наталка Салік, Володимир Темницький, Христина Шепелява, Олена Мельничук, Victor & Vera Gorloff, Greiner Gard, Mike Timney; 45 дол.-Тиміш і Анна Гнатейки; 40 дол.-Ірена Білик; по 30 дол.-Володимир і Богданна Слизі, Barbara Dzamba (AT&T); по 25 дол.-Нестор Вірстюк, Роксоляна Пенцак-Місіло, Дмитро і Лариса Пенцаки, проф. Альберт і Оксана Кіпи, Віра Лащик, Катерина Лехіцька, Анна Чернобиль; по 20 дол.-Анатолій Чернат, Ірина Гарматій, Ярослав і Богданна Гелети, Микола Рузилович; 10 дол.-родина Мандичів, Mark Weld, Dan Lema; 5 дол.-Ганна Панько, Любомира Мокей, Larry & Terrie Wymm, A. & K. Hozien; 2.17 дол.-Мирон Кравчук (United Way).

З НАГОДИ

З нагоди 50-ліття одруження Катрусі і Атанаса Кобринів складаємо 100 дол. на Будівельний Фонд УМ. Хай Господь благословить їх на многії літа.
Олександр та Ірена Воробці.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. Теодосія Самотулки складаю 100 дол.
Ксеня Кузьмич.

У пам'ять бл. п. Дарії Німців, яка упокоїлася 10 квітня 2002 р. в Австралії, складаю 25 дол.
Анна Чорнобіль.

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої і незабутньої тети бл. п. Софії Рожанковської складаємо 100 дол.

Таля, Мирон і Марта Возняки.

У пам'ять бл. п. Софії Рожанковської жертви склали: 100 дол.-д-р Лев і Ірена Кушніри; по 50 дол.-Юрій і Христина Ференцевичі, д-р Юліяна Осінчук; по 25 дол.-Люба Фірчук, Богдан і Ліда Гайдучки.

У пам'ять бл. п. Софії Рожанковської складаємо 100 дол.

Проф. Ярослав і Алла Лешки.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Софії Рожанковської, матері наших членок Ірини Коваль і Ісі Клюфас, складаємо 50 дол.

113-ий Відділ СУА.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Олександра Одуляка, батька нашої членки Марії Слупчинської та тестя Галини Одуляк, складаємо 50 дол.

113-ий Відділ СУА.

У пам'ять бл. п. Романа Лазора склали: по 50 дол. Дам'ян і Люся Поритки, Галина Поритко.

Замість квітів на могилу бл. п. Іванни Коць, нашої приятельки, з якою і її чоловіком Маріяном ми ділили долю та недолю під час "Великого Ісходу" складаю 50 дол.
Володимир Януш.

У пам'ять бл. п. Ольги Линник складаємо 50 дол.
Іван і Галина Одуляки.

У пам'ять бл. п. Ольги Линник складаємо 50 дол.
Юрій Ликтей з родиною.

У пам'ять бл. п. Олени Смулки складаю 25 дол.
Надія Оранська.

У пам'ять бл. п. Стефанії Цегельської склали: по 100 дол. – д-р Богдан і Мотря Томкови,

Роман та Ірена Кострубяки; 50 дол. – Марта Андерсон; по 25 дол. – Теодозій і Лукія Грицеви, Надія Дейчаківська, Надія Оранська.

У пам'ять бл. п. Стефанії Цегельської родина і приятелі склали 1,094 дол., які переслав до Музею д-р Ігор Цегельський.

Замість квітів на свіжу могилу товаришки Перемиської гімназії св. п. Стефанії Цегельської з Кашубинських пересилаю 30 дол.

Ліна Камінська.

Замість квітів на могилу бл. п. Євгенії Лехман складаємо 100 дол.
Іван і Уляна Сосі.

У пам'ять бл. п. Бригітти Сосяк склали: 266 дол. – Олександр Сосяк; 250 дол. – Роман Федорців; 200 дол. – Григорій Волошин; 100 дол. – Василь Сосяк; 40 дол. – Тарас і Донна Галонзки; 30 дол. – Борис Федорців; 25 дол. – Іван Лехіцький; 20 дол. – Julie Sommer; по 15 дол.-Соня Лехіцька, Володимир Лехіцький; 10 дол. Joseph & Sabina Gardner.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

Замість квітів на могилу бл. п. Софії Рожанковської, мами наших товаришок Ісі Клюфас і Ірини Коваль, складаємо 100 дол.

Борис і Марта Левицькі.

Замість квітів на могилу нашої тети бл. п. Софії Рожанковської складаємо 100 дол.

Орест і Люба Чапельські.

Замість квітів на могилу бл. п. Софії Рожанковської приятельки склали: 50 дол. – Оля Мороз та 30 дол. – Меланія Кокорудз.

У пам'ять моєї дружини бл. п. Іванни Коць складаю 100 дол.
Маріян Коць.

У пам'ять бл. п. Іванни Коць складаю 50 дол.
Татяна Бутович.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Іванни Коць, дружини нашого приятеля Маріяна, складаємо 50 дол. (через 49-ий Відділ СУА). Родині висловлюємо щирі співчуття.

Михайло і Оксана Салдати.

У пам'ять моєї кузинки бл. п. Наталії Крупської складаю 50 дол.
Марія Данилів.

У пам'ять бл. п. Наталії Крупської складаю 50 дол. Родині висловлюю глибоке співчуття.

Люба Мриглоцька.

Закінчення на стор. 36.

Богдан-Ігор АНТОНІЧ

БАТЬКІВЩИНА

– Що це є Батьківщина? – раз питалась Оля, а батько радо відповів на це дитині:
“Знай, Батьківщина – це ріка, що серед поля, поза селом, ген, попід лісом, тихо плине, це в саді нашому дерева, зілля, квіти, це на ланах пшениця золотокоса, це той, що віє з піль, пахучий теплий вітер, це на левадах скошена трава в покосах, це наші всі пісні і молитви щоденні, це рідна мова – скарб, якого ти не згубиш, це небо, синє вдень, а серед ночі темне, це, моя Олю, все, що ти так щиро любиш”.

Україна. Закарпаття.

Василь СУХОМЛИНСЬКИЙ

СКІЛЬКИ Ж РАНКІВ Я ПРОСПАВ!

Третьюклясник Василько запитав у батька:

– Тату, а що я робитиму влітку?

– Відпочиватимеш і працюватимеш, – відповів батько. – Завтра поїдемо зі мною в поле. Добре?

– Добре! – зрадів Василько.

Васильків батько працював агрономом. Він вставав удосвіта і їхав у поле.

Василько крізь сон почув, як хтось доторкнувся до його плеча. Ой, як не хочеться вставати! Але пригадав Василько, що сьогодні вони з батьком їдуть у поле. Підвівся, подивився довкола. Надворі ще темно. На небі зірки сяють, а на сході червоніє.

Василько вмився, поснідав з батьком. Ось вони вже і на подвір'ї. Василько показує на рожеве небо на сході й питає:

– Тату, що воно таке? Чому небо червоне? Невже там пожежа?

Батько усміхнувся:

– А хіба ти ніколи не бачив, як сонце сходить?

– Не бачив, – відповів Василько.

– Дивись, – сказав батько. – Побачиш раз – захочеться бачити щодня.

Потім вони стояли на околиці села. Перед ними зеленіло пшеничне поле. Соняшні промені блищали в крапельках роси. В блакитному небі співав жайворонок. Василько стояв, мов зачарований.

– Ой, красиво ж! – тихо промовив він, т – Невже щодня так красиво?

– Щодня! – відповів батько.

– Скільки ранків я проспав! – з жалем промовив Василько.

Діти світлички 83-го Відділу СУА, Нью-Йорк.

**“СВІТЛИЧКА” 83-ГО ВІДДІЛУ СУА У НЬЮ-ЙОРКУ
ДАРУЄ 1,000 дол.
ВІДНОВЛЮЮЧИ ТРАДИЦІЮ СПОНСОРУВАННЯ
ДИТЯЧИХ СТОРІНОК У НАШОМУ ЖУРНАЛІ!**

Голова Відділу Стефанія Косович,
Виховна референтка Дарія Генза,
Опікунка і скарбник “Світлички” Анна Рак.

Щиро дякуємо! Хто пастушний?

Екзекутива СУА.

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОСАРІ

(Укр. нар. пісня)

Вийшли в поле косарі
косить ранком до зорі.
– Гей, нуте, косарі,
бо не рано почали,
– Хоч не рано почали,
так багато утяли.

До обіду покосили,
гострі коси потупили.
– Гей, нуте, косарі,
бо не рано почали,
– Хоч не рано почали,
так багато утяли.

По обіді спочивали,
потім коси поклепали.
– Гей, нуте косарі,
бо не рано почали.
– Хоч не рано почали,
так багато утяли.

Яків ЩОГОЛІВ

ЛІТНІЙ РАНОК

Тепле сонце встало пишно,
одягається розкішно
в яр і золоте долина, –
встань і ти, моя дитино!

Ранку тратити не треба;
дочувайся: із-під неба
пісня жайворонка ллється –
то привіт тобі несеться!

Джеретелі – коси.

Подивися на рослину;
кожну квітку і травинку
криє чистая сльозинка –
діамантова росинка.

Вітерець на тебе дише,
джерегелями колише,
на вушко тобі шепоче,
щоб вставала ти охоче.

Закінчення зі стор. 33.

У пам'ять бл. п. Лева Семушача складаю 250 дол.
Лідія Борисюк.

In memory of my husband Andrew Malan, I am donating \$ 100.
Anne Malan.

У пам'ять мого сина бл. п. Олега Венгерчука складю 50 дол.
Стефанія Чорна.

Червень 2002

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Атанаса і Евстахії Мілянчиків по 100 дол. зложили – Я. Снилик, М. і О. Гнатейки.

Д-р Яр Моцюк відкрив в пам'ять своєї жінки бл. п. Ірени Моцюк Меморіальний Фонд її імені, на який датки зложили: 20,000 дол. – Я. Моцюк з родиною; по 500 дол. – Б. Галаган, О. Руденська, 119-ий Відділ СУА; 300 дол. – О. і Л. Глюти, С. Петрик; 250 дол. – В. Сосяк; 200 дол. – В. і М. Лучків; 150 дол. – В. і В. Васічки, Westchester Medical Center – Pharmacy Department; по 100 дол. – Р. Мілянчик, д-р А. і Т. Тершаківці, М. і О. Гнатейки, Х. Карпевич, О. Кекіш і Н. Кмета, 30-ий Відділ СУА, Я. і М. Томоруги, Р. і А. Трохимчуки, Т. і М. Борковські, В. і А. Козіцькі, М. Борковська, М. і Р. Тимчишини, М. Залуцький, Ю. і А. Черні, А. Шашкевич, О. і Л. Сохани, О. Гудзовата, Л. Стебельська, І. Ганкевич, М. Дзіман; 60 дол. – М. і Д. Ненадкевичі; по 50 дол. – Я. і І. Куровицькі, О. Волошин, Х. Оришкевич, Л. і Г. Футали, Я. і М. Кіцюки, Л. Гой, Е. і Е. Івашківи, В. Преско, Б. Шашкевич, Д. Байко, П. Гованський; М. Bandini; по 30 дол. – Б. і Х. Певні, А. Британ; 25 дол. – Б. і Л. Гайдучки, Д. і Р. Глушки, С. Коцибала, Л. Ціховляс, П. Шкафаровський, Р. і М. Глушки, А. Leventer, W. and M. Zakotiria; по 20 дол. – А. Король, А. Коцур, Т. Британ, Я. Кіналь, Т. і А. Островські, О. Женецька, В. і В. Миськіви, В. і Е. Шур.

На новостворений Тривалий Фонд ім. Зенона і Яри Сниликів датки зложили: по 100 дол. – М. і З. Смородські, С. і М. Трохименки, О. і О. Мазярі, Ю. Харук, Р. і Г. Мілянчикі, Я. Бендрич-Віршук; по 50 дол. – К. Глинанська, А. і М. Рудакевичі, Ю. і П. Савчаки, К. і З. Галло, М. і З. Лебедовичі, Е. Кухар, С. Семанишин, І. А. Флис, Mr. and Mrs. A. Hartler; по 25 дол. – Ю. і М. Вальчуки, О. Тритяк, М. і О. Куропасі, І. і М. Лесейки, Я. і А. Процвіви.

На новостворений Тривалий Фонд ім. Евдокії Блавацької з її спадку переслано 15,753.85 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ
УПРАВА ТА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

На Тривалий Фонд ім. Бобаків і Мілянчиків 1,205 дол. зложив Р. Мілянчик (The J.P. Morgan Chase Foundation).

ДАТКИ

300 дол. – Ю. і А. Мицаки; по 100 дол. – І. Цапар (через 70-ий Відділ СУА), У. Тимкевич (через 86-ий Відділ СУА); 40 дол. – М. Коропецький; по 30 дол. – І. Іванчишин, С. Пурій; по 25 дол. – Н. Панчак, М. і Л. Гарванки, І. Лончина; по 20 дол. – В. Бачинська, Ю. Форись; по 15 дол. – О. Маришчак-Кандел, А. Гураль; по 10 дол. – Д. Колатало, Л. Майстренко, Б. Калущик, О. Ленець, В. and I. Кус.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

20,000 дол. – G. Garko; по 500 дол. – З. Галів, 78-ий Відділ СУА; 250 дол. – Ю. і М. Українські; 150 дол. – Т. Тершаковець; 100 дол. – С. Чорнодольська; 64.13 дол. – А. Горняткевич; 50 дол. – П. і М. Червоняки; 40 дол. – О. Городецька.

З НАГОДИ

На відзначення 90-их уродин Юрія Костіва складаю 50 дол. на Будівельний Фонд УМ через 92-ий Відділ СУА.

Д. Самотулка.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

У пам'ять бл. п. Софії Рожанковської датки зложили: по 100 дол. – І. і М. Воевідки, Д. Миндюк, О. Смаль, З. Савицький; 50 дол. – Ю. і Х. Перфецькі.

У пам'ять дорогої і незабутньої бл. п. Зоні Рожанковської складаю 100 дол.

Н. Коваль.

У пам'ять наших родичів, бл. п. о. Андрія і Емілії Стасюків та бл. п. Романа і Стефанії Щуровських складаємо 100 дол.

М. і М. Стасюки.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. Ірени Моцюк датки зложили через 83-ий Відділ СУА: по 100 дол. – В. і А. Раки, Р. і О. Грубці; 50 дол. – Д. і С. Косовичі; по 25 дол. – О. Гасцька, Я. і В. Бачинські, А. і Л. Закревські; 20 дол. – М. Данилюк.

У світлу пам'ять бл. п. д-р Марії-Адріани Крупської-Кейван, лікарки, журналістки і письменниці, складаю 50 дол.

Д. Кузик.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воевідка-Слоневська

Марта Данилюк
Іванна Ганкевич
Христина Ярема
Надія Цвях
Меланія Грибович
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марта Яросевич

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— кореспонден. секретарка
— англомова секретарка
— фінансова секретарка
— скарбник
— для справ преси
— вільний член
— вільний член

— суспільної опіки
— виховна
— музейна
— стипендій
— архівальна
— екології

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англомовної частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко — Дітройт
Христина Іжак — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Ярослава Мулик — Нью-Джерсі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чікаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Маріянна Заяць — Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська — зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Надія Шмігель — член
Рената Заяць — член
Лідія Закревська — заступниця
Христина Мельник — заступниця

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Marta Danyluk
Iwanna Hankewycz
Christina M. Jarema
Melania Hrybowych
Nadia Cwiach
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary (ukr.)
— Corresponding Secretary (engl.)
— Treasurer
— Financial Secretary
— Press
— Member-at-Large
— Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Marta Jarosewich

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwomen
— Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Ecology Chairwoman

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадниченко — English editor "Our Life"

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko — Detroit
Stefany Wochok — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Jaroslava Mulyk — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Mary-Ann Zajac — New York - Central
Uljana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratyck — Chairwoman
Nadia Shmigel — Member
Renata A. Zajac — Member
Lidia Zakrewsky — Alternate
Christine Melnyk — Alternate

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

